

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

บันทึกวัตถุ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A JOURNAL OF THE ORDINARY ITEMS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2017
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	บันทึกวัตถุ
โดย	นุรุฬพิรดาวส์ ดิง
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิชัย ภิรมย์รักษ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิชัย ภิรมย์รักษ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ สาครินทร์ เครืออ่อน)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ ปริญญา ตันติสุข)

59004207 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

นางสาว นุรุฬพิรดาวส์ ดิง: บัณฑิตกวีตฤ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อภิชัย ภิรมย์รักษ์

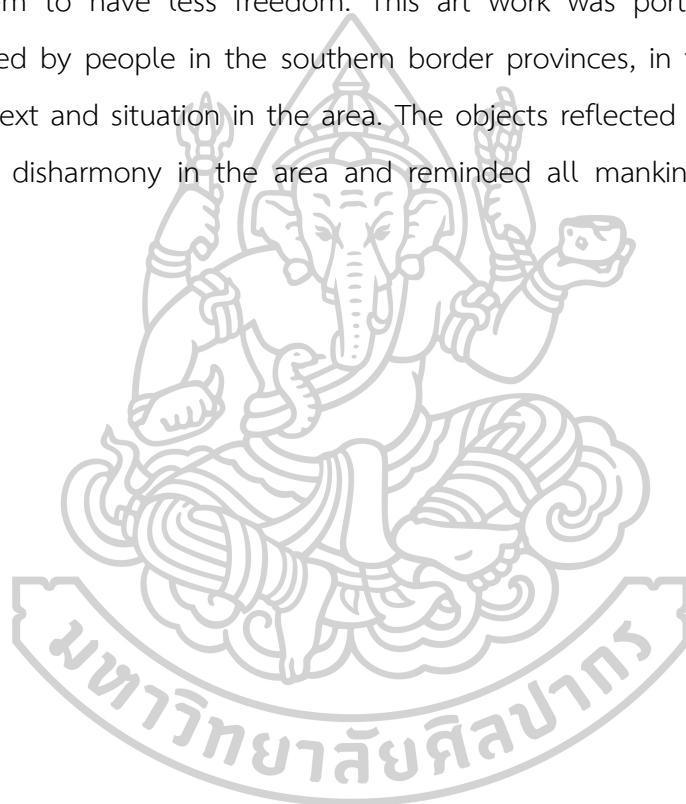
วิทยานิพนธ์ศิลปะ ภายใต้หัวข้อ “บัณฑิตกวีตฤ” เป็นการศึกษาและบันทึกเรื่องราวจาก
สภาวะสังคมเปราะบางในชายแดนใต้ ก่อเกิดจากสภาพแวดล้อมที่ทำให้รู้สึกถึงการถูกลิดรอนสิทธิ
เสรีภาพของมนุษย์ในสังคมชายแดนใต้ ส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันที่ต้องอยู่ในภาวะของความ
หวาดกลัวต่อความสูญเสีย จึงทำให้เสรีภาพในสังคมเดิมยิ่งถูกลดทอนลง ผลงานวิทยานิพนธ์ถ่ายทอด
ผ่านกระบวนการประกอบรวมของเศษซากกวีตฤที่มีความสัมพันธ์ในทุกๆบริบทของผู้คนในพื้นที่
ชายแดนใต้ เพื่อตระหนักถึงปัญหาที่เกิดจากสภาวะความแตกแยกของมนุษย์ในสังคม และเพื่อย้ำ
เตือนจิตใจมนุษย์ไม่ให้สร้างประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีกครั้ง

59004207 : Major (VISUAL ARTS)

MISS NURULFIRDAOS DING : A JOURNAL OF THE ORDINARY ITEMS THESIS
ADVISOR : APICHAH PIROMRAK

This art thesis entitled “Diary of Objects” was a study and a journal presented from fragile society in the southern border provinces. It was the society where human rights violations occurred and had a great impact on the locals’ daily life. They lived with anxiety over the loss and tendency of loss which gradually forced them to have less freedom. This art work was portrayed by assembling objects used by people in the southern border provinces, in their daily life and in every context and situation in the area. The objects reflected problems in the area caused by disharmony in the area and reminded all mankind to not repeat this history.

กิตติกรรมประกาศ

การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นเจ้าของแห่งสากลโลก ขอความสวัสดีและความสันติจากพระองค์จงมีแต่ท่าน นบีมุฮัมมัด ศาสนทูตผู้ทรงมีเกียรติยิ่ง รวมถึงลูกหลานของท่าน บรรดาสาวกของท่าน ตลอดจนผู้ปฏิบัติตามแนวทางอันดีงามของพวกเขา ตราบจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

ขอกล่าวคำว่าอัลฮัมดุลิลละฮ์. ขอขอบคุณพระผู้เป็นเจ้าของ (อัลลอฮ์) ผู้ให้ชีวิต และชี้นำในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและวิทยานิพนธ์ “บันทึกวัดฤๅ” จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัวตระกูลดิ้งและตระกูลเจ๊ะมะ ที่อบรมสั่งสอนให้พลังจิตวิญญาณในการดำเนินชีวิต ตลอดจนให้การสนับสนุนทางการศึกษาแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณผู้คนที่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ที่บ่มเพาะร่างกายและจิตวิญญาณให้เกิดความรู้สึกรักและห่วงแหนในพื้นที่บ้านเกิดของข้าพเจ้าเสมอมา

ขอขอบคุณท่านศาสตราจารย์ชลุต นิมเสมอ ผู้สร้างแรงบันดาลใจและแรงกระตุ้นในการศึกษา และการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า และสร้างแรงผลักดันให้กับศิลปิน

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิชัย ภิรมย์รักษ์ และอาจารย์สาครินทร์ เครืออ่อน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมถึงคณาจารย์ภาควิชาศิลปะไทยทุกท่าน ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนะนำสั่งสอน และให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการพัฒนางานศิลปะ และการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “บันทึกวัดฤๅ” ในครั้งนี้

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์พิเชษฐ์ เปียร์กลีน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจ๊ะอับดุลเลาะห์ เจ๊ะสอเหาะ และคณาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้ให้พลังความศรัทธาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและเป็นแบบอย่างที่ดีเสมอมา

ขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและให้กำลังใจที่ดีเสมอมา

ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอจากเอกองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงชี้แนะแนวทางอันเที่ยงตรง ทรงให้ความดีงามจากผลงานวิทยานิพนธ์ “บันทึกวัดฤๅ” ก่อเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษาความรู้ทางศาสตร์ศิลปะ และขอให้ความดีงามก่อเกิดแก่ผู้ให้การสนับสนุนทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไป

นุรุสฟิรดาวส์ ดิง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
สมมติฐาน.....	4
ขอบเขตการศึกษา.....	4
ขั้นตอนการศึกษา.....	4
วิธีการศึกษา.....	5
แหล่งข้อมูล.....	5
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน.....	6
อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมในชายแดนใต้.....	6
อิทธิพลจากวิถีการดำเนินชีวิตในชายแดนใต้.....	6
อิทธิพลจากสถานการณ์ความรุนแรงในชายแดนใต้.....	11
ทัศนคติและการเปลี่ยนแปลงความหมายของวัตถุในชีวิตประจำวัน.....	16
อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะของศิลปิน.....	18
อิทธิพลทางด้านแนวความคิด	18
อิทธิพลทางด้านเทคนิค	20

อิทธิพลทางด้านแนวเรื่อง	22
บทที่ 3 การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์	24
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	24
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูล	24
ศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคสนาม	24
ศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคเอกสาร.....	26
ขั้นตอนที่ 2 เรียบเรียงข้อมูลและออกแบบผลงาน	26
ขั้นตอนที่ 3 วิธีการสร้างสรรค์	28
ทัศนธาตุในผลงานสร้างสรรค์.....	30
บทที่ 4 การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	31
การสร้างสรรค์และพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	32
การสร้างสรรค์และพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2	36
การสร้างสรรค์และพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3	42
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	45
บทที่ 5 สรุป.....	53
รายการอ้างอิง	55
ภาคผนวก.....	57
ประวัติผู้เขียน.....	61

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 ภาพวิถีชีวิตในพื้นที่ชายแดนใต้	7
ภาพประกอบที่ 2 ภาพบรรยากาศตลาดสด เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา	8
ภาพประกอบที่ 3 ภาพบรรยากาศในย่านการค้า เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา.....	9
ภาพประกอบที่ 4 ภาพบรรยากาศในย่านการค้า เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา.....	9
ภาพประกอบที่ 5 ภาพบรรยากาศภายในห้องเรียน โรงเรียนดาร์ลุฮุดดาห์วิทยา อำเภอรามัน จังหวัด ยะลา.....	10
ภาพประกอบที่ 6 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2555.....	12
ภาพประกอบที่ 7 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2555.....	13
ภาพประกอบที่ 8 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 6 เมษายน.....	13
ภาพประกอบที่ 9 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 6 เมษายน.....	14
ภาพประกอบที่ 10 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2561.....	15
ภาพประกอบที่ 11 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2561.....	15
ภาพประกอบที่ 12 ภาพผลงานชุด บันทึกประจำวันของศาสตราจารย์ชลุต นิมเสมอ	19
ภาพประกอบที่ 13 ภาพผลงานชุด ประติมากรรมชนบท-กระเทียมของศาสตราจารย์ชลุต นิมเสมอ	19
ภาพประกอบที่ 14 ภาพผลงานชุด There's No Voice ของศิลปินนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล	21
ภาพประกอบที่ 15 ภาพผลงานชุด There's No Voice ของศิลปินนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล	21
ภาพประกอบที่ 16 ภาพรายละเอียดผลงานชุด There's No Voice ของศิลปินนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล	22
ภาพประกอบที่ 17 ภาพผลงาน Symbols of Violence ของศิลปินสุไฮดี ชะตา.....	23

ภาพประกอบที่ 18 ภาพเศษซากวัสดุสังเคราะห์ และวัสดุธรรมชาติในพื้นที่ชายแดนใต้.....	25
ภาพประกอบที่ 19 ภาพเศษซากวัตถุจากสถานที่ต่างๆในชายแดนใต้.....	26
ภาพประกอบที่ 20 ภาพแบบร่างและการออกแบบผลงานสร้างสรรค์.....	27
ภาพประกอบที่ 21 ภาพวิธีการบรรจุเรื่องราวของวัตถุ.....	28
ภาพประกอบที่ 22 ภาพวิธีการบรรจุวัตถุไว้ในวัตถุที่ใหญ่กว่า.....	29
ภาพประกอบที่ 23 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	32
ภาพประกอบที่ 24 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	33
ภาพประกอบที่ 25 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	34
ภาพประกอบที่ 26 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	35
ภาพประกอบที่ 27 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	36
ภาพประกอบที่ 28 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	37
ภาพประกอบที่ 29 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	38
ภาพประกอบที่ 30 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	39
ภาพประกอบที่ 31 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5.....	40
ภาพประกอบที่ 32 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6.....	41
ภาพประกอบที่ 33 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 1.....	42
ภาพประกอบที่ 34 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 2.....	43
ภาพประกอบที่ 35 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 3.....	44
ภาพประกอบที่ 36 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	45
ภาพประกอบที่ 37 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	46
ภาพประกอบที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	47
ภาพประกอบที่ 39 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	48
ภาพประกอบที่ 40 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	49
ภาพประกอบที่ 41 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	50

ภาพประกอบที่ 42 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4..... 51

ภาพประกอบที่ 43 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4 52

บทที่ 1

บทนำ

การดำเนินชีวิตของมนุษย์ ไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่า วัตถุเป็นส่วนประกอบสำคัญในการดำรงอยู่ หากนับตั้งแต่การเกิดมนุษย์คนแรกกระทั่งคนปัจจุบัน พัฒนาการทางวัตถุยังคงดำเนินและเติบโตไปพร้อมกับความต้องการของมนุษย์ อาทิ เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องนุ่งห่ม หรือแม้กระทั่งเครื่องมือทุ่นแรงต่างๆ วัตถุถูกสร้างขึ้นโดยฝีมือมนุษย์ที่มีสติปัญญาและเรียกตนเองว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ เพียงเพื่อตอบสนองความต้องการและอำนวยความสะดวกในการดำรงอยู่ของตนเท่านั้น แต่ในขณะที่ พัฒนาการทางวัตถุยังคงก้าวล้ำตามยุคสมัยในสังคมอย่างต่อเนื่อง มนุษย์จึงสามารถเลือกใช้งานจากวัตถุเหล่านั้นได้ตามความต้องการของตน คุณค่าของวัตถุจึงขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้งานของมนุษย์ผู้เป็นเจ้าของเสียมากกว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตมนุษย์กับวัตถุ เริ่มต้นจากการที่มนุษย์ใช้ผ้าห่อร่างกายของเด็กทารกเพื่อสร้างความอบอุ่นให้แก่ร่างกายและเพื่อให้อุณหภูมิในร่างกายของเด็กทารกสามารถปรับสภาพให้เข้ากับอากาศภายนอกธรรมชาติได้ดียิ่งขึ้น โดยผ่านกระบวนการพันร่างกายเด็กทารกให้มีลักษณะเดียวกับทวงทำที่อยู่ในครรภ์มารดา และในช่วงวาระสุดท้ายของชีวิต การตายของมนุษย์คนหนึ่งก็ต้องใช้ผ้าห่อศพเช่นกัน อีกทั้งยังมีวัตถุสำคัญที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสืบเนื่องตลอดการดำรงชีวิตของมนุษย์ วัตถุจึงเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่ทำให้คุณค่าทั้งความดีงาม การเกิดใหม่ ความดี ความชั่ว ความสุข ความทุกข์ การตายและการสูญเสีย และวัตถุจัดเป็นสิ่งที่สามารถให้คุณค่าทางการรับรู้แก่มนุษย์ในรูปแบบที่แตกต่างกันไป ซึ่งคุณค่าของวัตถุเหล่านั้นสามารถยกระดับจิตใจของมนุษย์และสามารถลดทอนความสุขภายในจิตใจของมนุษย์ได้เช่นกัน

ในสังคมชายแดนใต้ วัตถุไม่ได้เป็นเพียงสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเท่านั้น อาจเพราะสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่นี้ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์คติใหม่แก่ผู้คนในสังคมชายแดนใต้ ไม่ว่าจะเป็นคนไทยพุทธ คนไทยเชื้อสายจีน หรือคนไทยมุสลิมก็ตาม จะเห็นได้จากวัตถุระเบิดที่ถูกซ่อนอยู่ในวัตถุที่เป็นปกติธรรมดา ปกปิดมิดชิด แต่สามารถสร้างความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ต้องอยู่กับความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน การดำเนินชีวิตที่เป็นปกติกลับไม่เหมือนเดิม ทรัพย์สิน เงินทอง เสื้อผ้า บ้านและที่ดิน ทุกสิ่งอย่างที่มีอยู่และใช้เป็นปกติทุกวันกลับไม่ได้มีคุณค่าเท่ากับชีวิตและลมหายใจของครอบครัวและตนเอง ทำให้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ต้องติดอยู่ในภวังค์ของความเชื่อที่ว่า “อาจจะมีสักวัน สถานการณ์ความรุนแรงจะถึงคราของตน” สภาพ

ความเป็นอยู่จึงแทบจะสุขที่สุดและทุกข์ที่สุดเป็นไม่ได้ และยิ่งนับวันก็ยิ่งหวั่นและหวาดกลัวต่อการดำเนินชีวิต จึงมีเพียงสิ่งเดียวที่สามารถเยียวยาผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ได้ นั่นคือ ศาสนาและความเชื่อ

ความรุนแรงในพื้นที่ชายแดนใต้เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ด้วยกันเอง จึงส่งผลต่อความหวาดระแวงต่อบุคคลและวัตถุต่างๆ การตีค่าความหมายของวัตถุเปลี่ยนแปลงไป หากคนในพื้นที่ชายแดนใต้ไม่ให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง การดำเนินชีวิตที่เป็นปกติ จึงไม่อาจเป็นไปได้อีกต่อไป ดังคำสอนของศาสนาอิสลาม

จากคำกล่าวของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ.ล.) ที่ว่า “เปรียบเทียบบรรดาผู้ศรัทธาในด้านความรัก ความเอ็นดู เมตตา และการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลของพวกเรา ที่มีต่อกันนั้น เหมือนกับร่างกาย กล่าวคือเมื่ออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งเจ็บปวด อวัยวะส่วนอื่นๆ ของร่างกายก็จะเจ็บไปด้วยทั่วร่างกาย พาให้อ่อนไม่หลับ เกิดอาการไข้” (บันทึกโดยมุสลิม)¹

จึงเห็นได้ว่า หากมนุษย์เลือกที่จะให้ความสำคัญกับคุณค่าการมีชีวิตอยู่ของกันและกัน ความโหดร้ายในรูปแบบต่างๆ แทบจะไม่ปรากฏให้เห็นในทั่วทุกมุมโลก

ความเป็นมาและความสำคัญ

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในพื้นที่ชายแดนใต้ ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และอารยธรรมมากมาย แสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของเศรษฐกิจที่มั่งคั่ง เนื่องจากมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ติดอยู่ริมชายฝั่งทะเลอ่าวไทย มีการติดต่อค้าขายกับนักเดินเรือและชาวต่างชาติ จึงเป็นเหตุที่ทำให้มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนามาเป็นระยะเวลาเนิ่นนาน ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สันติ บนเส้นทางความหลากหลายที่ส่งผลต่อความต่างทางความคิดและการดำรงชีวิต นำมาซึ่งความเจริญเติบโตของสังคมที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ในทางกลับกัน ปัจจุบันกลับมีเรื่องราวของความสูญเสียและความรุนแรงปรากฏให้เห็นในพื้นที่ชายแดนใต้ ชายแดนใต้จึงกลายเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่สุดสำหรับการดำรงชีวิตในประเทศไทย แม้ว่าเหตุการณ์ความรุนแรงยังคงคลุมเครือเป็นระยะเวลายาวนานก็ตาม เสรีภาพในการดำรงชีวิตของประชาชนถูกกดทอนลงด้วยสภาวะเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่บ้านเกิดของตน และดำรงชีวิตเฉกเช่น มนุษย์ที่อยู่ในวังค์ของความหวาดกลัวเสมอมา

¹ มุสลิมเปรียบประดุจเรือนร่างเดียวกัน, เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม พ.ศ.2561, เข้าถึงได้จาก www.islammore.com

สิทธิเสรีภาพ เป็นความปรารถนาหนึ่งของชีวิตมนุษย์ที่พบเจอต่อความขัดแย้ง และเป็นความใฝ่ฝันหนึ่งที่ต้องการมีชีวิตอยู่ เพื่อได้พบกับความเป็นอิสระอีกครั้งหนึ่งในพื้นที่บ้านเกิดของตน ความรุนแรงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ได้ค้นพบวิธีการแก้ปัญหาด้วยการเจรจาเพื่อสันติภาพ ปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้จึงไม่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างทางความเชื่อของศาสนา อย่างไรก็ตามผู้คนเข้าใจผิดกัน การแก้ปัญหาที่ตรงจุดจึงทำให้ปัญหาความรุนแรงลดลงเป็นลำดับ ผลที่ตามมาหลังจากการแก้ไขปัญหาก็คือ การดำรงชีวิตของคนในพื้นที่ชายแดนใต้เป็นไปด้วยความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน หวาดกลัวต่อการดำรงชีวิตที่เป็นปกติธรรมดา และระบบเศรษฐกิจฝืดเคืองลดน้อยลง ดังตัวอย่างเหตุการณ์เช่น จากอดีตที่เคยมีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวริมชายหาด แต่ในปัจจุบันกลับหายไปนพริบตาเดียว และการค้าขายในอดีตที่มีความมั่งคั่ง ผู้คนจับจ่ายใช้สอยกันจนตึกดิน แต่ในปัจจุบัน ก่อนพระอาทิตย์ตกดิน เหล่าพ่อค้าแม่ขายต่างพากันปิดร้านค้าของตน เพราะเกรงกลัวต่อสถานการณ์ความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้นในบริเวณของตน เป็นต้น

จากบทความข้างต้น เกิดการตั้งคำถามเพื่อค้นหาคำตอบของปัญหาสิทธิเสรีภาพและการเรียกร้องหาความสุขในอดีตให้กลับคืนสู่สังคมดั้งเดิม อาจด้วยวิธีการกระตุ้นการสร้างเสรีภาพขึ้นด้วยตนเองในสภาวะที่สังคมมีเพียงความแตกแยก จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานสื่อผสม รูปแบบการบรรจุวัสดุที่แทนค่าสังคมในพื้นที่จำกัด เพื่อให้คนรุ่นหลังตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้น อันเป็นผลจากการถูกลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม สิ่งสำคัญคือ ความรัก ความสัมพันธ์ และความดีงามของมนุษย์ในสังคมย่อมแตกร้างไปตามๆกันในเวลาต่อมา

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษา ค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานสื่อผสม ที่เป็นไปในลักษณะเฉพาะตน ผ่านเศษซากวัสดุที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตในชายแดนใต้ โดยถ่ายทอดผลงานศิลปะจากจิตใต้สำนึกส่วนตัวของข้าพเจ้า
2. เพื่อศึกษาและบันทึกเรื่องราวที่น่าเสนอถึงการถูกลิดรอนสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ในสังคมที่ถูกจำกัดอยู่ในภาวะเบียดและข้อบังคับจากสภาวะความขัดแย้งทางสังคมชายแดนใต้
3. เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณชนและเพื่อให้ผู้รับชมผลงานตระหนักถึงปัญหาและสภาวะความแตกแยกของมนุษย์ในสังคมและย้ำเตือนจิตใจมนุษย์ไม่ให้สร้างประวัติศาสตร์ซ้ำรอยขึ้นอีกครั้ง

สมมติฐาน

การสร้างสรรค์ผลงานสื่อผสมของข้าพเจ้าเป็นการบันทึกเรื่องราวทางสังคม โดยเริ่มต้นจากการตั้งคำถามถึงเสรีภาพในการใช้ชีวิตประจำวันของคนในพื้นที่ชายแดนใต้ เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงยังคงมีอยู่ การรับรู้เรื่องราวต่างๆของผู้คนในสังคมจึงถูกสั่งสมมาตลอดระยะเวลา 14 ปี ผ่านการรับรู้ทั้งทางหู ตา จมูก ปากและการสัมผัสจากสถานการณ์ที่ใกล้ตัวและไกลตัว แต่การตอบสนองของผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้กลับกลายเป็นศูนย์ เพราะการดำรงชีวิตของผู้คนยังคงอยู่ในสภาวะความหวาดกลัวและหวาดระแวงซึ่งกันและกันเช่นเคย

จากบทความข้างต้น ข้าพเจ้าต้องการบันทึกเรื่องราว ผ่านผลงานศิลปะประจำวันจากเศษซากวัตถุที่สัมพันธ์ต่อคนในพื้นที่ชายแดนใต้แทนค่าความหมายของสภาวะการถูกสิทธิเสรีภาพที่มีต่อผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

ข้าพเจ้านำเสนอสภาวะสังคมเปราะบาง อันเกิดจากสภาพแวดล้อมที่ทำให้ถูกสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ในสังคม จำกัดอยู่ในภาวะเปราะบางและข้อบังคับจากสภาวะความขัดแย้งในสังคมเพื่อบันทึกเรื่องราว และเพื่อเป็นการตระหนักรู้ถึงปัญหาและสภาวะความแตกแยกของมนุษย์ในสังคม และเพื่อย้ำเตือนจิตใจมนุษย์ไม่ให้สร้างประวัติศาสตร์ซ้ำรอยขึ้นอีกครั้ง

2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานศิลปะสื่อผสม เทคนิคการบรรจุวัตถุ เพื่อสื่อสัญลักษณ์ของสังคมที่ถูกจำกัด โดยการประกอบใหม่ของเศษซากวัตถุที่ไม่สมประกอบดั้งเดิมจากพื้นที่ชายแดนใต้ เพื่อบันทึกเรื่องราวประจำวันภายในจิตใจสำนึกของข้าพเจ้า จากสภาพความหวาดระแวงและความหวาดกลัวการสูญเสีย โดยนำวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตในปัจจุบันของข้าพเจ้าและผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้

ขั้นตอนการศึกษา

1. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน เสรีภาพของชนชาวไทย และบทเรียนสันติภาพ
2. ศึกษาผลงานสื่อผสมของศิลปินที่นำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับการบันทึกประจำวัน สิทธิเสรีภาพและสภาวะความแตกแยกทางสังคม
3. ศึกษาและวิเคราะห์วัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบการสร้างสรรค์
4. จัดทำภาพแบบร่างจากเศษซากวัตถุในพื้นที่ชายแดนใต้
5. วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบของภาพแบบร่าง เพื่อแก้ไขและพัฒนาผลงานขึ้นไป

6. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องการใช้ในการบันทึกการสร้างสรรค์
 - 6.1 เศษซากวัตถุที่มีลักษณะโปร่งใสหรือมีขนาดใหญ่
 - 6.2 เศษซากวัตถุสำหรับบรรจุภายในวัสดุโปร่งใสหรือมีขนาดใหญ่
7. นำวัสดุเหลือใช้ที่มีขนาดเล็ก นำมาบรรจุลงในวัสดุโปร่งใสหรือวัตถุที่มีขนาดใหญ่กว่า
8. นำเสนอผลงาน วิเคราะห์และวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์ เพื่อแก้ไขและพัฒนาผลงานชิ้นต่อไป
9. บันทึกและรวบรวมข้อมูล เพื่อการพัฒนาผลงานในชิ้นต่อไป

วิธีการศึกษา

1. การศึกษาภาคเอกสาร

ศึกษาข้อมูลเอกสารจากหนังสือวิชาการและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน เสรีภาพของชนชาวไทยและบทเรียนสันติภาพ และข้อมูลจากผลงานของศิลปินที่นำเสนอเรื่องราวการบันทึกประจำวัน สิทธิเสรีภาพและสภาวะความแตกแยกทางสังคมผ่านรูปแบบผลงานศิลปะสื่อผสม
2. การศึกษาภาคสนาม

ศึกษาข้อมูลและสืบค้นวัตถุในพื้นที่ชายแดนใต้ เช่น โรงพยาบาล ร้านค้าและตลาด เป็นต้น

แหล่งข้อมูล

1. สภาพแวดล้อมและวิถีการดำรงชีวิตในปัจจุบันของผู้คนในพื้นที่บ้านเกิดของข้าพเจ้า (จังหวัดยะลา) และจังหวัดใกล้เคียง (จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส)
2. ข้อมูลเอกสารจากหนังสือวิชาการและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน เสรีภาพของชนชาวไทยและบทเรียนสันติภาพ
3. โรงพยาบาล ร้านค้าและตลาดในพื้นที่ชายแดนใต้
4. ผู้รู้และผู้คนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ภายใต้หัวข้อ “บันทึกวัตถุ” เกิดจากการตั้งคำถามของข้าพเจ้าที่มีต่อเศษซากวัตถุประจำวันของตนเองและผู้คนในสังคมชายแดนใต้ ว่าด้วยเรื่องของเหตุผลการใช้งาน ความสำคัญ คุณค่า ประโยชน์และโทษที่ได้รับจากวัตถุในชีวิตประจำวัน หรือแม้กระทั่งเศษซากที่เกิดจากการถูกใช้งานจริงในสังคมชายแดนใต้ วัตถุทุกชิ้นย่อมมีคุณค่าในตัวมันเอง แต่ในความเป็นจริงในสังคมชายแดนใต้ เศษซากวัตถุคือองค์ประกอบหนึ่งในความทรงจำของข้าพเจ้าที่มีต่อสภาวะอารมณ์ความสะเทือนใจในสภาพการณ์ความหวาดกลัวต่อเหตุการณ์ความรุนแรง ข้าพเจ้าจึงบันทึกวัตถุภายใต้สภาวะจิตที่มีต่อวัตถุ สะท้อนความหมายของวัตถุและการลิดรอนสิทธิในการดำรงชีวิตของผู้คนในชายแดนใต้ ผ่านผลงานสื่อผสม จากเศษซากวัตถุประจำวันที่มีความสัมพันธ์ต่อคนในพื้นที่ชายแดนใต้

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมในชายแดนใต้

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมในชายแดนใต้ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนด้วยกัน คือ อิทธิพลจากการดำเนินชีวิตในชายแดนใต้และอิทธิพลจากสถานการณ์ความรุนแรงในชายแดนใต้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อิทธิพลจากวิถีการดำเนินชีวิตในชายแดนใต้

วิถีชีวิตในสังคมชายแดนใต้ เป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่สั่งสมและสืบทอดต่อกันมา บนเส้นทางความหลากหลายทางความเชื่อ แนวคิดและวัฒนธรรม สะท้อนให้เห็นถึงรากเหง้าแห่งอารยธรรมของชนชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลาย ประกอบรวมกันในรูปแบบของอัตลักษณ์วิถีที่สะท้อนความงามแห่งวิถีของผู้คนในสังคมชายแดนใต้

วิถีการดำเนินชีวิตของคนในชายแดนใต้ เกิดจากการประกอบอาชีพที่หลากหลาย อาทิ ชาวประมง ชาวไร่ ชาวนา ค้าขายและประกอบอาชีพราชการต่างๆ เป็นต้น ผู้คนในชายแดนใต้มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและเป็นไปตามครรลองครองธรรมของศาสนา อันก่อให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ในการสร้างวัตถุเพื่อการใช้งานในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีวิถีการดำรงตนเพื่อการอยู่รอดในลักษณะเดียวกันกับพื้นที่อื่น ก่อเกิดวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย

“ในพ.ศ.2543 ยูเนสโกให้ความหมายของวัฒนธรรมควรได้รับการยอมรับว่าเป็นชุดที่เด่นชัดของจิตวิญญาณ เรื่องราว สติปัญญาและรูปแบบทางอารมณ์ของสังคมหรือกลุ่มสังคมซึ่งได้หลอมรวม

เพิ่มเติมจากศิลปะ วรรณคดี การดำเนินชีวิต วิธีของการอยู่ร่วมกัน ระบบคุณค่า ประเพณีและความเชื่อ¹” วัฒนธรรมจึงเป็นจุดแข็งที่จะสร้างสังคมให้แข็งแกร่งและเติบโตขึ้น เสมือนผลผลิตที่ต้องใช้ระยะเวลาในการบ่มเพาะ ดูแลเป็นอย่างดี ด้วยหยาดเหงื่อและน้ำพักน้ำแรงของผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้

ภาพประกอบที่ 1 ภาพวิถีชีวิตในพื้นที่ชายแดนใต้

ที่มา: ปิ่น บุตรี, “เรือกอและ” บางนรา งามวิจิตรนาวาศิลป์ มรดกแผ่นดินล้ำค่า, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม

2561, จาก <http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9570000101732>

ในสังคมชายแดนใต้ประกอบด้วย ชาวไทยมุสลิม ชาวไทยพุทธ ชาวไทยเชื้อสายจีน และชาวไทยฮินดู เป็นลำดับ บนความหลากหลายที่เห็นได้ชัดจากความเชื่อของคนในพื้นที่ชายแดนใต้ ก่อเกิดความงามของการดำรงชีวิต ที่มีความรักใคร่กลมเกลียว ความสามัคคีและช่วยเหลือเกื้อกูลกันเสมอมา อาจมีบางครั้งที่มีความเห็นที่ไม่ตรงกันในบางสถานการณ์ แต่ผู้คนในสังคมชายแดนใต้ก็ยังคงเคารพสิทธิในการเห็นต่างของกันและกัน จะเห็นได้จากการรับรู้ทั้งทางหู ตา จมูกและปากของข้าพเจ้า ดังตัวอย่างสถานการณ์คือ บางเวลามีเสียงอาชานจากมัสยิดดังขึ้น (เสียงเรียกให้ชาวไทยมุสลิมทำการประกอบศาสนกิจจากสถานที่ประกอบศาสนกิจ) และในบางเวลามีเสียงบทธวดดังขึ้นจากวัดเช่นกัน

¹ บรรจง พ้ารุ่งสว่าง, การศึกษาในวิถีพุทธวัฒนธรรมชายแดนใต้ (เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วนสามัญสมใจนิกปรีนแอนด์ก๊อปปีเซนเตอร์, 2557), 62.

ในความต่างที่ปรากฏเป็นรูปเสียงของการได้ยิน ความแตกต่างจึงสามารถปรากฏรูปขึ้นได้ทันที นอกจากนี้ ภาษาที่ผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ใช้สื่อสารกันก็ย่อมมีความหลากหลายเช่นเดียวกัน อันประกอบไปด้วย ภาษามลายู ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาฮินดูและภาษาอังกฤษ และอีกหนึ่งตัวอย่างในวันเฉลิมฉลองและวันสำคัญต่างๆของผู้คนในชายแดนใต้ นั่นคือวันตรุษจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน และวันฮารีรายาของชาวไทยมุสลิม ในภาพบรรยากาศความทรงจำของข้าพเจ้า ยังคงมีภาพเด็กๆที่อยู่ในละแวกเดียวกัน ต่างพากันกระโดดโลดเต้น วิ่งเล่นไปด้วยกัน บ้างก็จุดประทัดเล่นกันอย่างสนุกสนาน และในวันปกติธรรมดา พ่อค้า แม่ค้าต่างทำมาค้าขายกันจนดึกดื่น หรือแม้แต่ในวันว่างหรือวันหยุด ผู้ใหญ่และเด็กในแถบบ้านใกล้เรือนเคียง มักรวมตัวกันเพื่อนั่งพูดคุยและร่วมเสวนากัน เป็นปกติ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 2 ภาพบรรยากาศตลาดสด เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ภาพประกอบที่ 3 ภาพบรรยากาศในย่านการค้า เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ภาพประกอบที่ 4 ภาพบรรยากาศในย่านการค้า เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ภาพประกอบที่ 5 ภาพบรรยากาศภายในห้องเรียน โรงเรียนดารุสสุดาห์วิทยา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

จากสถานการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น นับเป็นความทรงจำของความสุขที่ปรากฏอย่างเห็นได้ชัดที่สุดสำหรับข้าพเจ้า อีกทั้งข้าพเจ้าได้รวบรวมคำบอกเล่าจากประสบการณ์ตรงของผู้หลักผู้ใหญ่ ซึ่งในปัจจุบัน การดำรงชีวิตที่เหมือนก่อนนั้นเป็นไปได้ยาก เพราะประชากรในชายแดนใต้เริ่มพากันย้ายถิ่นฐานกันไป ความมั่งคั่งจากความทรงจำของความสุขของข้าพเจ้าเริ่มเบาบางและเจือจางลงทุกที เหตุเพราะความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชายแดนใต้ ทำให้ทุกอย่างที่เป็นปกติเริ่มเปลี่ยนแปลงไป ประชากรเริ่มอพยพย้ายถิ่นฐาน ข่าวสารความรุนแรงได้แพร่กระจายจากปากต่อปาก หรือในหน้าหนังสือพิมพ์และวิทยุ เมื่อเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นในบริเวณที่ใกล้เคียงกับบ้านข้าพเจ้า ความหวาดกลัวและความหวาดระแวงจึงยิ่งชัดเจนขึ้น ส่งผลต่อสภาพสังคมที่เริ่มลดทอนการดำรงอยู่ ทั้งในเรื่องของเศรษฐกิจที่ฝืดเคือง ทำให้ผู้คนในชายแดนใต้เริ่มจำกัดเวลาการจับจ่ายใช้สอย มักเก็บตัวอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยของตนในวันที่มีเหตุการณ์ความรุนแรง ในเวลาเดียวกันนี้ ชีวิตของคนรักและครอบครัวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ความสุขจากความทรงจำที่มีต่ออดีตจึงเป็นสิ่งที่ควรค่าต่อการรักษาไว้ ซึ่งในความไม่แน่นอนของสถานการณ์ความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าหรือคนรอบข้างนั้น มันอาจจะเกิดขึ้นโดยไม่ทันตั้งตัวและไม่อาจยอมรับหรือปฏิเสธสถานการณ์เหล่านั้นได้

อิทธิพลจากสถานการณ์ความรุนแรงในชายแดนใต้

แรกเริ่มเดิมที ข้าพเจ้ารับรู้ข่าวสารความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ จากการบอกเล่าสืบทอดกันมาของคนในพื้นที่ชายแดนใต้ และต่อเนื่องด้วยการรับรู้ข่าวสารความรุนแรงจากแหล่งข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อสารสนเทศ ตลอดจนผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้เริ่มให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงผ่านกระบวนการต่างๆ ในขณะที่ชาวบ้านตาต่างๆ ทำได้เพียงเฝ้าระวังผู้ไม่หวังดีและคอยเป็นหูเป็นตาให้กันและกัน เหตุการณ์ความรุนแรงครั้งแรกเริ่มที่ยังคงเป็นที่จดจำของข้าพเจ้าและผู้คนในชายแดนใต้ ประกอบด้วยเหตุการณ์ดังต่อไปนี้

-ในเดือนเมษายน พ.ศ.2546 มีเรื่องราวของโจรнинจาหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ามนุษย์น้ำมัน ออกปล้นสะดมและข่มขืนหญิงสาวในสามจังหวัด ทำให้ประชาชนในชายแดนใต้ เฝ้าระวังการก่อความไม่สงบของพวกโจรнинจา โดยการบอกต่อเรื่องราวความชั่วร้ายของโจรพวกนี้

-ในวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ.2547 นายสมชาย นีละไพจิตร นายด้านสิทธิมนุษยชนถูกอุ้มไปโดยผู้ต้องสงสัยเป็นบุคคลในเครื่องแบบ

-วันที่ 28 เมษายน พ.ศ.2547 มีชายมากกว่า 100 คน บุกเข้าโจมตีป้อมตำรวจจุดตรวจของทหารและมัสยิดหรือเซะพร้อม ๆ กัน 10 จุดใน 3 จังหวัด โดยมีเพียงมีดพร้าเป็นอาวุธ บางจุดพวกเขาเข้าไปปล้นปืนของเจ้าหน้าที่มาในวันนั้น ชาย 103 คนเสียชีวิต²

-ในวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ.2547 เหตุการณ์การสลายการชุมนุมที่อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ทำให้มีคนไทยเสียชีวิต 85 คน โดยเฉพาะพบว่า มีถึง 75 คน เสียชีวิตบนรถบรรทุก ขณะขนส่งจากอำเภอตากใบ ไปยังค่ายอิงคยุทธบริหาร จังหวัดปัตตานี³

จากเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ดังกล่าว สร้างความหวาดระแวงในผู้คนและวัดต่างๆ ให้ปรากฏขึ้นในจิตใจของข้าพเจ้าจนกระทั่งวันหนึ่งที่สถานการณ์ความรุนแรงได้เกิดขึ้นในบริเวณบ้านเกิดของข้าพเจ้า เหตุการณ์ความรุนแรงสร้างความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงคุณค่าของการมีชีวิตอยู่มากยิ่งขึ้น จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นเหตุการณ์ลอบวางระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มมองเห็นวัดที่ถูกทิ้งร้างในสภาพที่เป็นปกติไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป สภาพวัดถูกระงับกระจายออกไป ที่อยู่อาศัยของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวถูกลอบวางระเบิดจนไม่เหลือสภาพบ้านไม้หลังเดิมให้เห็น ทำให้ทุกอย่างก้าวของการมีชีวิตอยู่

² ศุภรา จันทรชิตฟ้า, ความรุนแรงในชายแดนใต้: สิ่งที่เห็นและเป็นไปในสามจังหวัดชายแดนใต้ (กรุงเทพฯ: คบไฟ, 2549), 250-251.

³ จรัส สุวรรณมาลาและคณะ, 2 ปี ตากใบ (กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนภาพพิมพ์ จำกัด, 2549), 21.

ของผู้คนในชายแดนใต้ดำรงอยู่ด้วยความระมัดระวังและเป็นการมีชีวิตอยู่เพื่อระลึกถึงวันที่ต้องจากไปเสมอ รายละเอียดของเหตุการณ์ความรุนแรงดังกล่าว มีดังนี้

-วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2555 จากเหตุคนร้ายนำรถจักรยานยนต์ ชุกซ่อนระเบิด มาจอดที่หน้าร้านแสงไทยโลหะกิจ ถนนสิโรธร ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา แล้วจุดชนวนระเบิดในขณะที่เจ้าหน้าที่ทหารชุด สุนัขสงคราม หน่วยเฉพาะกิจยะลาที่ 11 รวม 5 นาย ขับรถกระบะผ่านมา แรงระเบิดทำให้ทหารและชาวบ้านได้รับบาดเจ็บจำนวนมากและมีผู้เสียชีวิต 1 ราย นอกจากนั้นแรงระเบิดยังทำให้เพลิงลุกไหม้อาคารบริเวณที่เกิดเหตุหลายคูหา เหตุเกิดเมื่อเวลา 07.25 น.⁴

ภาพประกอบที่ 6 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2555

ที่มา: เหตุจักรยานยนต์บอมบ์เชื้อฝีมือ “ฮาซัน มุซอติ”, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม 2561,

จาก <http://www.komchadluek.net/news/crime/144975>

⁴ เหตุจยย.บอมบ์เชื้อฝีมือ “ฮาซัน มุซอติ”, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม พ.ศ.2561, จาก <https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=416888>

ภาพประกอบที่ 7 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2555

ที่มา: โจรใต้จยย.บอมบ์กลางเมืองยะลาไฟลุกไหม้ตาย1เจ็บ24, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม 2561,

จาก <https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=416888>

-วันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2557 เวลา 16.00 น. มีเหตุระเบิดเกิดขึ้นที่หน้าร้านราชาเฟอร์นิเจอร์ ถนนสีโรรส เขตเทศบาลนครยะลา ห่างจากห้างโคลิเซียมประมาณ 200 เมตร ส่งผลให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บหลายราย หลังจากนั้นไม่นาน ได้รับแจ้งว่ามีเสียงระเบิดเกิดขึ้นอีก 4 จุด⁵

ภาพประกอบที่ 8 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2557

ที่มา: ป่วน!คาร์บอมบ์ยะลาบ้านพักกว่า10ตบ1เจ็บ24-จนท.เข้ม, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม 2561,

จาก <https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=528827>

⁵ เหตุจยย.บอมบ์เชื้อฝีมือ “ฮาซัน มุชอติ”, สืบค้นเมื่อเมื่อ 9 มีนาคม พ.ศ.2561, จาก <https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=528827>

ภาพประกอบที่ 9 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2557

ที่มา: ป่วน!คาร์บอมบ์ยะลาบ้านพักกว่า10ดับ1เจ็บ24-จนท.เข้ม, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม 2561, จาก <https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=528827>

-เมื่อเวลา 7.00 น. วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ.2558 เหตุระเบิดร้านราชาเฟอร์นิเจอร์ ถนนสิโรธร นครยะลา และเกิดเพลิงลุกไหม้อาคารบ้านเรือนราษฎรที่อยู่ใกล้เคียง สำหรับร้านดังกล่าว ก่อนหน้าเคยโดนวางระเบิดเมื่อ 6 เมษายน พ.ศ.2557⁶

-ในวันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2561 เกิดเหตุระเบิดหน้าตลาดสดพิมลชัย อำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีผู้เสียชีวิต 3 คน บาดเจ็บมากกว่า 20 คน เหตุดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อเวลาประมาณ 06.20 น.ผู้ก่อเหตุนำรถจักรยานยนต์ประกอบระเบิดมาจอดบริเวณหน้าตลาดในช่วงเช้า จากนั้นได้เกิดเหตุระเบิดขึ้นในช่วงที่ประชาชนมาซื้อของภายในตลาดจึงทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก⁷

⁶ ป่วนยะลาไม่เลิก บีมอีกร้านเฟอร์นิเจอร์โดนซ้ำ ไฟไหม้บ้านใกล้เคียง, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม พ.ศ.2561, จาก www.thairath.co.th/content/499142

⁷ ประณามผู้ก่อเหตุระเบิดหน้าตลาดสด จ.ยะลา - จนท.คุมเข้มพื้นที่เมือง, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม พ.ศ.2561, จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/269515>

ภาพประกอบที่ 10 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2561

ที่มา: คนร้ายลอบวางระเบิดหน้าตลาดสดพิมลชัย จ.ยะลา เบื้องต้นเสียชีวิต 3 เจ็บ 9, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม 2561, จาก <https://mgronline.com/onlinesection/detail/9610000006676>

ภาพประกอบที่ 11 ภาพเหตุการณ์ระเบิดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา วันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2561

ที่มา: คนร้ายลอบวางระเบิดหน้าตลาดสดพิมลชัย จ.ยะลา เบื้องต้นเสียชีวิต 3 เจ็บ 9, สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม 2561, จาก <https://mgronline.com/onlinesection/detail/9610000006676>

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมากขึ้น โดยเริ่มจัดระเบียบการจราจรบริเวณตลาดสดและร้านค้า สถาบันต่างๆรวมตัวกันเพื่อแสดงความเสียใจและประณามถึงความผิดที่ผู้ก่อเหตุกระทำขึ้น วัตถุประสงค์ที่ซ่อนตัวอยู่ในเหตุการณ์ความรุนแรงต่างๆ มีลักษณะที่แตกต่างกันไป ดังเช่น วัตถุประสงค์ที่บรรจุในรถจักรยานยนต์ บรรจุในรถยนต์ บรรจุในกระเป๋า หรือแม้กระทั่งบรรจุในถุงน้ำ สถานการณ์ส่วนใหญ่มุ่งเป้าหมายไปยังชาวไทยพุทธ แต่เมื่อนับประชากรที่สูญเสียจากเหตุการณ์ความรุนแรงส่วนมากเป็นชาวไทยมุสลิม ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ความสามัคคีในชุมชนชายแดนใต้จะไม่มี ความแตกต่างแต่อย่างใด แม้มีความเชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ถึงกระนั้นสถานการณ์ความรุนแรงยังคงเกิดขึ้นอยู่อย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน สถานการณ์ความรุนแรงจะเริ่มทุเลาลง เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ หรือแม้แต่การเจรจาเพื่อสันติภาพในชุมชน ส่งผลให้ประชาชนมีวิถีคิด และการแก้ปัญหาาร่วมกันด้วยวิถีของความสุสันติจากชุมชนชายแดนใต้

ทัศนคติและการเปลี่ยนแปลงความหมายของวัตถุในชีวิตประจำวัน

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในพื้นที่ชายแดนใต้ จากสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของข้าพเจ้า ในลักษณะของความหวาดระแวงต่อวัตถุในสภาพการณ์ต่างๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมองของวัตถุในทัศนคติใหม่ จากวัตถุที่เป็นปกติในชีวิตประจำวัน กลายเป็นความหวาดระแวงหรือความวิตกกังวลต่อสภาพวัตถุมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเหตุการณ์ลอบวางระเบิดที่เกิดขึ้นในบริเวณบ้านเกิดของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงกลวิธีในการสร้างความไม่สงบของผู้ก่อความไม่สงบมากขึ้น

หากวัดระดับความรุนแรงในการก่อเหตุแล้ว การวางระเบิดนับว่ามีอุปาทานทำลายล้างสูงกว่าการใช้อาวุธปืนทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะการเลือกลงมือด้วยวิธีดังกล่าวไม่เพียงแต่การหวังผลในการ “สังหารหมู่” เท่านั้น แต่ยังมีเป้าหมายสร้างแรงกระเพื่อมทางความรู้สึกของประชาชนในวงกว้าง รวมถึงลดทอนความเชื่อมั่นที่ประชาชนมีต่อรัฐในกรณีที่ผู้ก่อความไม่สงบเป็นผู้กำหนดอีกด้วย⁸

หากลองพิจารณาวิถีคิดของผู้ก่อความไม่สงบจากลายมือการประกอบวัตถุระเบิดแล้ว ดังจะเห็นได้จากพัฒนาการของการประกอบสร้างวัตถุระเบิดจากบทความที่ว่า กลุ่มผู้ก่อเหตุมีการพัฒนา

⁸ อาทิตย์ เคนมีและคณะ, **สงคราม ความรู้สึก ปมลึกไฟใต้** (กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2551), 113.

ศักยภาพมากขึ้นเป็นลำดับ โดยยุคแรกนิยมใช้ระเบิดขวางหรือระเบิดน้อยหน้า ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็นระเบิดแสวงเครื่อง จุดชนวนด้วยนาฬิกาปลุกแบบอนาล็อก จากนั้นได้พัฒนาเป็นนาฬิกาดิจิทัล ซึ่งความน่าสะพรึงกลัวของการใช้นาฬิกาดิจิทัลคือ สามารถตั้งเวลาได้ยาวนานข้ามปีจนกว่าแบตเตอรี่จะหมดอายุการใช้งาน ต่อมาเริ่มมีการใช้สัญญาณโทรศัพท์มือถือเป็นตัวจุดชนวน แต่มีโอกาสพลาดเป้าได้ง่าย เพราะสัญญาณไม่แน่นอน กระทั่งภายหลังคนร้ายจึงมีลักษณะที่แยบยล โดยการซุกซ่อนวัตถุไว้ในตลาด ร้านค้า สถานที่ราชการ ในรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือแม้กระทั่งวิธีการขุดเจาะวางไว้ใต้ผิวถนน แต่ถึงอย่างไรก็ตามการใช้สัญญาณรีโมทคอนโทรลจะมีประสิทธิภาพที่แม่นยำสูงกว่า⁹ ยุทธวิธีในการลอบวางระเบิดมีพัฒนาการที่เป็นไปตามยุคสมัย ประชาชนทั่วไปไม่อาจรู้เท่าทันพวกเขาได้ เหตุเนื่องจากสถานการณ์ในพื้นที่ยังคงคลุมเครืออยู่

นอกจากนี้ วิธีการประกอบวัตถุระเบิด ส่วนใหญ่จะพบว่าเป็นระเบิดชนิดแสวงเครื่อง ซึ่งหมายถึงวัตถุระเบิดที่ประกอบขึ้นจากวัสดุที่หาได้ใกล้ตัว ไม่มีรูปแบบชัดเจน โดยวัสดุที่ใช้ห่อหุ้ม มีตั้งแต่ซองบุหรี่ กระป๋องเบียร์ กล้องเหล็ก ท่อเหล็ก ท่อพีวีซี หรือที่เรียกไปป์บอมบ์¹⁰ สังเกตได้ว่า วัตถุส่วนใหญ่เป็นวัตถุที่หาได้ง่ายตามท้องตลาดทั่วไปและเป็นวัตถุที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การซุกซ่อนวัตถุระเบิดในวัตถุทั่วไปที่มีความเป็นปกติ เป็นกลวิธีในการก่อความไม่สงบ ซึ่งนับได้ว่าเป็นวิธีการที่ประสบความสำเร็จได้ในระดับหนึ่งสำหรับผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนใต้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ความสูญเสียที่ปรากฏให้เห็นแจ้งนั้น ผู้ได้รับผลกระทบจะไม่มีส่วนได้ใดๆ จากเหตุการณ์ความรุนแรง ควรรับแรงแก้ไขปัญหาโดยการสร้างสันติภาพขึ้นด้วยตนเอง เริ่มต้นจากการที่ประชาชนในพื้นที่ชายแดนใต้เป็นหูเป็นตาให้กันและกัน ช่วยกันเฝ้าระวังความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอ เพื่อสร้างสังคมที่มีความสงบสุขให้เกิดขึ้นใหม่อีกครั้งในพื้นที่ชายแดนใต้

⁹ อาทิตย์ เคนมีและคณะ, **สงคราม ความรู้สึก ปมลึกไฟใต้** (กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2551), 119-120.

¹⁰ อาทิตย์ เคนมีและคณะ, **สงคราม ความรู้สึก ปมลึกไฟใต้** (กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2551), 120.

อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะของศิลปิน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า มักเกิดขึ้นจากการตั้งคำถามจากเรื่องราวของวัตถุในชีวิตประจำวัน โดยมีแรงบันดาลใจจากความหวาดกลัวต่อความสูญเสียในทุกมิติของความทรงจำแห่งความสุข นำมาซึ่งการพัฒนาการสร้างสรรค์ที่มีอิทธิพลและแรงบันดาลใจจากศิลปินต่างๆ ที่เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการสร้างมโนภาพใหม่ในทัศนคติ ประสบการณ์ และความชอบส่วนตัว จากผลงานวิทยานิพนธ์ “บันทึกวัตถุ” ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจในด้านต่างๆ จากศิลปินดังต่อไปนี้

อิทธิพลทางด้านแนวความคิด

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า เป็นการบันทึกเรื่องราวความคิดและความรู้สึกในแต่ละช่วงเวลาของชีวิต ซึ่งในแต่ละช่วงเวลาของชีวิตนั้น มีหลายสิ่งที่ไม่อาจเทียบเคียงกันได้ ทั้งสติปัญญา ความคิด การไตร่ตรอง สภาพจิตใจและสภาพอารมณ์ต่างๆ อาจเพราะประสบการณ์ในแต่ละช่วงชีวิตมีไม่เท่ากัน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะก็เช่นเดียวกัน การแสดงออกทางการสร้างสรรค์ในแต่ละช่วงเวลาของชีวิตจะถูกนำออกมาจากแก่นสารภายในที่ถ่ายทอดออกมาจากจิตใต้สำนึกของนักสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวในเชิงบวกหรือลบ นักสร้างสรรค์ก็ยังคงถ่ายทอดเรื่องราวความคิด วัฒนธรรม รสนิยมและเจตนารมณ์ที่มีความบริสุทธิ์ใจในรูปแบบเฉพาะตน ถ่ายทอดผ่านผลงานสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการ เทคนิคและวิธีการที่เป็นไปตามความต้องการของนักสร้างสรรค์ ปรากฏรูปให้เห็นแจ้ง เพื่อส่งต่อและเสริมสร้างแนวคิดจากข้อมูลที่ศิลปินได้รับแรงบันดาลใจไปยังผู้รับชมผลงาน

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลทางด้านรูปแบบแนวคิดและรูปแบบเทคนิคสื่อผสมจากชุดผลงานบันทึกประจำวันของศาสตราจารย์ชูลูด นิยมเสมอ ในปี.ศ.2522-2527 เป็นผลงานประติมากรรมสื่อผสมที่นำวัสดุสำเร็จรูปประกอบเข้าด้วยกัน โดยใช้วิธีการแขวนหรือกองไว้ ศิลปินได้รับอิทธิพลจากวิถีชีวิตในชนบทที่มีลักษณะการแขวนเครื่องมือวัตถุต่างๆ เพื่อความง่ายต่อการหยิบจับวัตถุที่ต้องการนำมาใช้งานจริงในชนบท ผลงานสื่อผสมชิ้นนี้ประกอบด้วยจดหมาย ภาพถ่ายสำคัญ ภาพร่างวาดเส้น ภาพจิตรกรรมขนาดเล็ก ฯลฯ ซึ่งเป็นการเก็บบันทึกเหตุการณ์ในแต่ละวันที่แขวนด้วยเส้นไนลอนหลากสี วัตถุหรือเรื่องที่บ้านทีจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้น ขึ้นอยู่กับความสำคัญของวัตถุในแต่ละช่วงเวลาตามความต้องการของศิลปิน วัตถุจึงถูกซ่อนเรื่องราวจากความคิดของศิลปินในแต่ละช่วงเวลาและเหตุการณ์ที่ศิลปินประสบพบเจอในชีวิตประจำวัน ซึ่งวัตถุที่ศิลปินนำมาใช้นั้น เป็นสื่อที่ทำให้ผู้ชมผลงานสามารถรับรู้ได้ในทิศทางเดียวกัน ผลงานศิลปะชิ้นนี้ จึงเป็นการบันทึกเรื่องราวในชีวิตประจำวันของศิลปิน จากความสุขส่วนตนที่ถูกแขวนไว้ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวความสุขในชีวิตประจำวันของศิลปิน

ภาพประกอบที่ 12 ภาพผลงานชุด บ้านที่กประจำวันของศาสตราจารย์ชลุต นิ่มเสมอ
ที่มา: ชลุต นิ่มเสมอ, สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2561, จาก <http://www.era.su.ac.th/Artists/thai/chalood/tend.html>

ภาพประกอบที่ 13 ภาพผลงานชุด ประติมากรรมชนบท-กระเทียมของศาสตราจารย์ชลุต นิ่มเสมอ
ที่มา: ชลุต นิ่มเสมอ, สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2561, จาก <http://www.era.su.ac.th/Artists/thai/chalood/tend.html>

และในชุดผลงานประติมากรรมชนบทของศาสตราจารย์ชูลูด นิมเมสมอ ในปีพ.ศ. 2525-2527 เป็นผลงานประติมากรรมสื่อผสมที่ศิลปินบันทึกเรื่องราวจากประสบการณ์ชีวิตในพื้นที่ชนบทแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตในท้องถิ่นชนบท โดยการนำสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมจากวัตถุ สิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งวัตถุเหลือใช้ในบริเวณที่อยู่อาศัย เพื่อเป็นการสื่อความรู้สึกให้เข้าถึงวิถีชีวิตและจิตวิญญาณของคนไทยในชนบทมากยิ่งขึ้น จากผลงานชุดนี้ ศิลปินต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความงามของวิถีคิดและวิถีชีวิตของคนไทยในชนบท นับเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมในชนบท ซึ่งมีความแตกต่างกับผลงานในชุดบันทึกประจำวันที่แสดงออกผ่านเรื่องราว ความรู้สึกที่ศิลปินได้ประสบพบเจอโดยส่วนตนเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม การบันทึกเรื่องราวผ่านผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้น เป็นการตอบสนองความคิดจากสภาพจิตใจที่มีต่อวัตถุและเศษซากประจำวันในพื้นที่ชายแดนใต้ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เศษซากวัตถุที่มีความสัมพันธ์กับผู้คนในชายแดนใต้ ทั้งวัสดุธรรมชาติและวัสดุสังเคราะห์ เพื่อบันทึกเรื่องราวประจำวันจากวัตถุที่มีความสัมพันธ์กับความทรงจำจากความดีงาม ความสุข ความทุกข์ ความตายและการเกิดใหม่ที่มีร่วมกับสภาวะจิตวิตกในเศษซากวัตถุต่างๆ อันก่อเกิดจากความหวาดกลัวต่อความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นต่อตนเองในวันข้างหน้าก็เป็นได้

อิทธิพลทางด้านเทคนิค

เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า เป็นการใช้เศษซากวัตถุในชีวิตประจำวันของผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ ซึ่งเกิดจากการตั้งคำถามจากวัตถุในชีวิตประจำวัน จากวัตถุต้องสงสัย ซึ่งเป็นวัตถุที่ถูกวางนิ่งเฉย แต่สามารถสร้างความหวาดกลัวให้แก่ผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ หากวัตถุที่วางนิ่งเฉยสามารถมองเห็นวัตถุภายในได้หรือมีลักษณะโปร่งใส การทำลายวัตถุต้องสงสัยเหล่านั้นคงเป็นไปได้ง่าย เมื่อเปรียบเทียบสภาพของเหตุการณ์ดังกล่าว จากวัตถุต้องสงสัยให้เปลี่ยนเป็นความคิดของมนุษย์ที่ต้องการก่อความไม่สงบแล้ว วิถีคิดเชิงลบที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อทำลายความดีงามต่างๆก็คงถูกห้ามปรามหรือถูกยับยั้งไว้เสียตั้งแต่แรกแล้ว เพื่อให้ความรุนแรงในพื้นที่ชายแดนใต้ไม่เกิดขึ้นซ้ำรอยเดิมได้อีก จากความคิดที่สะท้อนสภาวะจิตของข้าพเจ้านั้น ส่งผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานสื่อผสมที่เป็นไปในลักษณะของภาพวัตถุใหม่โนคติส่วนตนที่เกิดขึ้นและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมต่อไป

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากเทคนิคการบรรจุวัตถุในการสร้างสรรค์จากผลงานของศิลปินนาวิณ ลาวัลย์ชัยกุล ในชุดผลงาน There's No Voice เป็นผลงานสื่อผสม โดยนำขวดยาแผนโบราณมารีไซเคิลใหม่ แต่ยังคงมีรอยขีดข่วนและรอยคราบเก่าๆไว้ในแต่ละขวดถูกบรรจุไปด้วยรูปภาพวาดดำของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตชานเมืองจังหวัดเชียงใหม่และนำมาบรรจุไว้ในตู้ยาอีกครั้ง ซึ่งให้ความหมายเกี่ยวข้องกับชุมชนที่ไม่มีเสียง ผลงานชิ้นนี้จึงถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า ผู้สูงอายุเหล่านั้นจะถูกลืมไปในไม่ช้าและกลายเป็นประวัติศาสตร์ที่ควรค่าต่อการเก็บรักษาไว้อย่างถาวร

ภาพประกอบที่ 14 ภาพผลงานชุด There's No Voice ของศิลปินนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล
 ที่มา: *Voiceless Room*, 1993 Mixed Media, สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2561, จาก
http://www.navinproduction.com/achives_detail.php?id=264

ภาพประกอบที่ 15 ภาพผลงานชุด There's No Voice ของศิลปินนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล

ภาพประกอบที่ 16 ภาพรายละเอียดผลงานชุด There's No Voice ของศิลปินนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล

และในอีกหนึ่งชิ้นงาน ศิลปินต้องการบอกเล่าเรื่องราวจากสภาวะความเจ็บป่วยของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตชานเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบรรจุรูปภาพขาวดำของผู้สูงอายุในรูปแบบเดียวกัน และปรับเปลี่ยนรูปสัญลักษณ์ของวัตถุที่นำมาจัดวางชวดยาแผนโบราณอีกครั้ง ชวดยาแผนโบราณถูกบรรจุลงในตุ๊กตที่มีสัญลักษณ์จากรูปทรงโรงศพ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเจ็บป่วยและการเยียวยารักษาของผู้สูงอายุ ทำให้เข้าใจถึงสัจธรรมของชีวิตในเรื่องของการเกิด แก่ เจ็บ ตายมากยิ่งขึ้น วัตถุที่ศิลปินนำมาใช้ สะท้อนให้เห็นถึงความเสื่อมสลายของชีวิตมนุษย์ผ่านวัตถุที่สามารถย่อยสลายได้

อิทธิพลทางด้านแนวเรื่อง

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในพื้นที่ชายแดนใต้ การรับรู้เรื่องราวข่าวสารความรุนแรงจึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นซ้ำๆ จนบางครั้ง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเฉยชาต่อเหตุการณ์ความรุนแรง แต่เมื่อสถานการณ์เหล่านั้น เกิดขึ้นซ้ำร่อยรอยเต็มในเขตพื้นที่บ้านเกิดของข้าพเจ้า (ชายแดนใต้) ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหวงแหนความสุขเดิมจากความทรงจำในช่วงชีวิตที่ผ่านมา ยิ่งเดินทางออกจากพื้นที่บ้านเกิดของตนเอง นานเท่าไร ก็ยิ่งพะวงมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างเหตุการณ์คือ ในบริเวณเขตถนนยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา พบวัตถุต้องสงสัย เป็นกระเป่าที่วางอยู่หน้าร้านซีดาน ซึ่งเป็นร้านค้าขายเสื้อผ้าและชุดนักเรียน ทั้งเจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัย ทหารและตำรวจต่างก็วิ่งวุ่นและวิตกหนัก เกรงว่าวัตถุนั้นจะเป็นวัตถุระเบิด แต่ในท้ายที่สุดแล้ว กระเป่าใบนั้นเป็นเพียงกระเป่าที่แม่ค้าลืมทิ้งไว้เท่านั้น จากสถานการณ์ดังกล่าว หากวัตถุอันตรายเหล่านั้น หมดสภาพความแหลมคมหรืออันตรายได้ก็คงจะดี

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจทางด้านเนื้อหาจากศิลปินซูไฮดี ซะตา ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานสื่อผสมในลักษณะของการเสียดสีสังคม โดยการประกอบสร้างรูปทรงปืนจากกาบมะพร้าว เพื่อเปรียบเทียบเรื่องราวของอาวุธสงครามจากวัฒนธรรมชาติที่ให้ความหมายถึงสภาพอาวุธที่ไม่คงทนแต่สามารถนำมาเป็นเชื้อเพลิงในการก่อไฟได้ ซึ่งอาจตีความหมายอีกนัยที่ว่า ศิลปินต้องการต่อต้านอาวุธและความรุนแรงที่ปรากฏให้เห็นชัดในสังคมชายแดนใต้ จากผลงานสื่อผสมชิ้นนี้เป็นการผสมผสานปืนของเล่นเด็กและกาบมะพร้าว ปรากฏให้เห็นสีของความขัดแย้งและยังคงความรู้สึกถึงความสะท้อนอารมณ์จากสภาพวัตถุในรูปทรงปืน อันเป็นรูปสัญลักษณ์จากวัตถุแห่งความรุนแรงที่ยังคงปรากฏชัดเจน

ภาพประกอบที่ 17 ภาพผลงาน Symbols of Violence ของศิลปินซูไฮดี ซะตา

บทที่ 3

การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “บันทึกวัดฤ” ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ชายแดนใต้ จากสถานการณ์ความรุนแรงได้ทำลายชีวิต และความตึงามในพื้นที่ชายแดนใต้ให้สูญสิ้นลงไปภายในพริบตาเดียว ข้าพเจ้าจึงนำวัตถุที่มีความสัมพันธ์กับผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะจากจิตใต้สำนึกของข้าพเจ้า โดยมีพื้นฐานเรื่องราวความทรงจำจากความรัก ความดี ความสุข ความทุกข์ การเกิดใหม่ หรือแม้กระทั่งการตาย และการพลัดพราก

วิธีการกำหนดรูปแบบ และวิธีการสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการทางการสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลงานศิลปะอย่างต่อเนื่อง โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ อันกล่าวถึงเรื่องราวในความทรงจำจากประสบการณ์และความคิดในทัศนคติจากวัตถุในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าและผู้คนในชายแดนใต้ การสร้างสรรค์ผลงานเป็นการสร้างภาพภายในจิตใต้สำนึกของข้าพเจ้า เพื่อบันทึกเรื่องราวในพื้นที่บ้านเกิด และเพื่อเป็นการย้ำเตือนจิตใจมนุษย์ไม่ให้เกิดความรุนแรงซ้ำรอยเดิมอีกครั้ง

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “บันทึกวัดฤ” เป็นการบันทึกเรื่องราวประจำวันของข้าพเจ้า โดยมีขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูล

ศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคสนาม

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคสนาม เกิดจากการสังเกต รับรู้และสัมผัสต่อสภาพวัตถุจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า โดยนำเรื่องราวจากวัตถุประจำวันในความทรงจำ อันส่งผลต่อความรู้สึกประทับใจและสะท้อนอารมณ์จากวัตถุ โดยมีพื้นฐานทางความคิดจากความต้องการในการเรียกร้องหาความสุขในพื้นที่ชายแดนใต้ให้กลับคืนดังเดิม จากการสร้างสันติภาพขึ้นด้วยตนเอง ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือ วัฒนธรรมของผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ที่สั่งสมร่วมกันมาเป็นระยะเวลาเนิ่นนาน เพื่อสร้างสังคมดีงามและสงบสุขร่วมกัน

วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของผู้คนในชายแดนใต้ คือสิ่งดีงามที่บ่มเพาะและสร้างเสริมความคิด หวังเห็นบ้านเกิดของข้าพเจ้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหารการกิน การแต่งกาย ภาษา วิถีชีวิต และขนบธรรมเนียม ประเพณีต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้คนที่มีความหลากหลายทางความเชื่อ ส่งผล

ให้ผู้คนในสังคมมีความคิดที่แตกต่าง ศาสนาจึงไม่ใช่เหตุผลของความต่างทางความคิดที่ทำให้เกิดความรุนแรงโดยตรง อย่างไรก็ตาม ความเป็นอยู่ของผู้คนจะต้องระมัดระวังในเรื่องของความปลอดภัยของชีวิตมากยิ่งขึ้น เพราะสถานการณ์ความรุนแรงต่างๆ อาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะ ข้าพเจ้าจึงเกิดการตั้งคำถามถึงเศษซากวัตถุในชีวิตประจำวันที่ผ่านการใช้งาน และมีความสัมพันธ์ต่อผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ ว่าด้วยเรื่องราวสภาพความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ชายแดนใต้ ดำรงอยู่ด้วยความหวาดกลัวและหวาดระแวงต่อสถานการณ์ความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอ

ข้าพเจ้าจึงรวบรวมเรื่องราวจากคำบอกเล่าความสุขและความทุกข์ของผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ พร้อมกันนี้ ข้าพเจ้าได้รวบรวมเรื่องราวความสูญเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่บ้านเกิด (ชายแดนใต้) โดยมีที่มาและแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ค้นพบวัตถุต้องสงสัย เป็นวัตถุที่ถูกวางทิ้งไว้ และรายล้อมไปด้วยเจ้าหน้าที่เก็บกู้ซากระเบิด ทหาร และตำรวจ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการตั้งคำถามถึงวัตถุที่ถูกวางทิ้งเฉยแต่กลับสร้างความสะเทือนอารมณ์ ความหวาดกลัวและวิตกกังวลต่อความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น แต่ในท้ายที่สุดแล้ว ภายในวัตถุนั้นก็กลับไม่มีวัตถุที่เป็นอันตรายแต่อย่างใด นอกจากเหตุการณ์ข้างต้นแล้ว เรื่องราวความสูญเสียต่างๆ ก็ยังคงปรากฏให้เห็นในรูปแบบต่างๆ บนพื้นที่อื่นอีกด้วย

จากบทความข้างต้น จึงทำให้ข้าพเจ้าต้องการบันทึกเรื่องราวจากเศษซากวัตถุประจำวัน นำมาบรรจุในวัตถุหรือพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่กว่า เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงวัตถุภายในที่เปรียบเสมือนวัตถุต้องสงสัย ซึ่งถูกวางซ่อนอยู่รวมกันในพื้นที่ที่เป็นปกติธรรมดา เกิดเป็นแรงกระตุ้นในการเก็บเศษซากวัตถุประจำวันในพื้นที่ชายแดนใต้ที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ของผู้คนในชายแดนใต้

ข้าพเจ้าจึงเริ่มต้นจากการเก็บเศษซากในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา โดยเริ่มจากสถานที่ที่ผู้คนคุ้นชินและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมหมู่บ้าน เช่น โรงพยาบาล ตลาด โรงเรียน บ้านเรือนและเขตชุมชนต่างๆ เป็นต้น เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะสังคมเปราะบางจากวัตถุที่ส่งผลกระทบต่อความหวาดกลัวความสูญเสียภายในจิตใจของข้าพเจ้า

ภาพประกอบที่ 18 ภาพเศษซากวัตถุสังเคราะห์ และวัสดุธรรมชาติในพื้นที่ชายแดนใต้

ภาพประกอบที่ 19 ภาพเศษซากวัตถุจากสถานที่ต่างๆในชายแดนใต้

ศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคเอกสาร

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคเอกสาร เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เพื่อส่งเสริมหลักคิดจากประสบการณ์และความรู้ที่ข้าพเจ้าได้รับ จากการศึกษาข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าศึกษาเรื่องราวสิทธิมนุษยชน เสรีภาพของชนชาวไทย และบทเรียนสันติภาพที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชายแดนใต้ ส่งผลต่อการรับรู้หลักคิดเกี่ยวกับเรื่องราวความรุนแรงในพื้นที่ชายแดนใต้ของนักเขียนต่างๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่สะท้อนความคิดและทัศนคติของข้าพเจ้า พร้อมกันนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาเรื่องราวหลักคิดทางการสร้างสรรค์ของศิลปินต่างๆผ่านผลงานสื่อผสม เพื่อเสริมสร้างทัศนคติจากมุมมองของวัตถุต่างๆ และเพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ให้สืบเนื่องต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 เรียบเรียงข้อมูลและออกแบบผลงาน

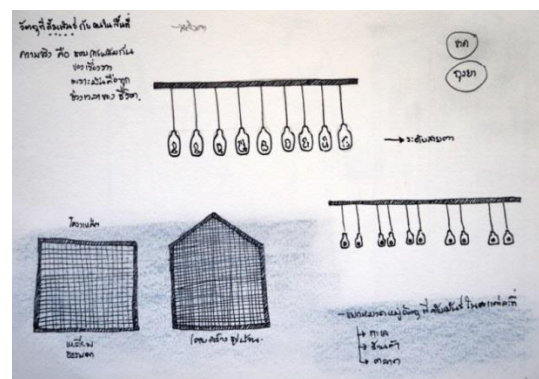
การเรียบเรียงข้อมูลทางการสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการรวบรวมเรื่องราวจากข้อมูลทั้งภาคสนามที่เกี่ยวข้องกับที่มาของแรงบันดาลใจ และกระบวนการพัฒนาผลงานศิลปะที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง กับข้อมูลภาคเอกสาร เพื่อต่อยอดการสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ต่อไป ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้ารวบรวมเรื่องราวจากสภาพเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ชายแดนใต้ที่ส่งผลต่อสภาวะจิตใจของข้าพเจ้า นำเสนอผ่านการบันทึกเรื่องราวจากวัตถุที่มีความสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าและผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ จากวัตถุที่มีคุณค่าในการใช้งานต่างๆ สามารถถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะให้เกิดสุนทรียภาพของวัตถุจากจิตใต้สำนึกส่วนตัวได้

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ เกิดจากความประทับใจในการบรรจุวัตถุในวัตถุหนึ่ง เพื่อสื่อถึงสภาวะจิตหรือความคิดจากวัตถุที่เปรียบเสมือนมนุษย์คนหนึ่งในสังคม อันก่อให้เกิดความต้องการในการทำความเข้าใจต่อสภาวะจิตและความคิดของคนในพื้นที่ชายแดนใต้ ผ่านวัตถุในชีวิตประจำวันที่มีความสัมพันธ์ต่อคนในพื้นที่ชายแดนใต้ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมเปราะบางที่

เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด แต่ในการพัฒนาความคิดในผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพวัตถุที่มีขนาดใหญ่ขึ้น โดยการจัดวางวัตถุที่ถูกบรรจุวัตถุภายใน นำมาบรรจุรวมกันในอีกพื้นที่หนึ่งของวัตถุที่มีขนาดใหญ่กว่าหรือมีพื้นที่สำหรับรวบรวมวัตถุเหล่านั้นไว้ด้วยกัน

หลังจากนั้น ข้าพเจ้าจึงเริ่มทำภาพแบบร่างขึ้น จากประสบการณ์ทางวัตถุที่มีความสัมพันธ์ต่อผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ โดยวิธีการตั้งเป้าหมายในการเลือกสรรวัตถุในพื้นที่ต่างๆที่ต้องการนำมาประกอบการสร้างสรรค์ ภาพแบบร่างขั้นต้นเป็นภาพแบบร่างที่ไม่สามารถยึดไว้เป็นรูปแบบในการสร้างสรรค์ได้อย่างชัดเจน เนื่องจากในกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดนี้จะขึ้นอยู่กับหัวใจหลักในผลงานสร้างสรรค์ นั่นคือ วัตถุ

วัตถุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ เป็นเศษซากวัตถุที่ผ่านการใช้งานจริงในชีวิตประจำวันของผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ ประกอบด้วยวัสดุธรรมชาติ เช่น ใบไม้ เปลือกไม้ เปลือกหอย หิน ดิน ทราช และน้ำ เป็นต้น และประกอบด้วยวัสดุสังเคราะห์ เช่น เชือก ขวดน้ำเกลือ อะไหล่ทีวี คอมไฟ เส้นด้าย เสื้อผ้า เป็นต้น เมื่อจัดเตรียมและสะสมเศษซากวัตถุไว้แล้ว จึงนำมาทำภาพแบบร่างอีกครั้ง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในกระบวนการสร้างสรรค์จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบในการจัดวางวัตถุที่ถูกนำมาบรรจุไว้อีกครั้งให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ทางการสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 20 ภาพแบบร่างและการออกแบบผลงานสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 3 วิธีการสร้างสรรค์

วิธีการสร้างสรรค์เป็นการบรรจุเศษซากวัตถุประจำวัน เพื่อสะท้อนภาพเศษซากวัตถุในพื้นที่ชายแดนใต้ วัตถุหนึ่งที่น่ามาบรรจุเรื่องราวประจำวันเป็นการบันทึกวัตถุจากจิตใจสำนึกของข้าพเจ้า จากประสบการณ์การรับรู้สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชายแดนใต้ เศษซากวัตถุเหล่านั้นถูกนำมาบรรจุลงในวัตถุที่มีขนาดใหญ่กว่า เช่น หนังสือพิมพ์ ขวดโหล ขวดน้ำเกลือ ขวดยา และถุงยา เป็นต้น แล้วนำวัตถุต่างๆ บรรจุลงในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่กว่าอีกครั้ง เช่น หีบ และกล่องเหล็ก เป็นต้น นอกจากนี้ ข้าพเจ้าได้นำเศษซากวัตถุที่มีขนาดใหญ่มาประกอบเข้าเป็นเนื้อหาในชิ้นเดียวกัน ในแต่ละชิ้นงานสร้างสรรค์จะถูกแบ่งแยกชิ้นส่วนของเศษซากวัตถุที่มีความสอดคล้องกันมากที่สุด เพื่อนำมาประกอบกันตามแบบร่างที่ต้องการสร้างสรรค์ โดยให้ความหมายทางความรู้สึกของวัตถุที่มีความสัมพันธ์กัน

การจัดวางวัตถุต่างๆไว้ในพื้นที่ที่ใหญ่กว่า เช่น หีบ และกล่องเหล็ก เป็นต้น เป็นการนำวัตถุมาบันทึก และรวบรวมในพื้นที่หนึ่งอีกครั้ง ในกระบวนการนี้ อาจไม่เป็นไปตามความต้องการจากแบบร่างที่กำหนดไว้ โดยวิธีการนำวัตถุมาจัดวางไว้ให้มีความเหมาะสมและลงตัวมากที่สุด นอกจากนี้ ยังมีกระบวนการอื่นๆ เช่น การวาดและการประดิษฐ์วัตถุ เป็นวิธีการเชื่อมโยงเรื่องราวจากวัตถุต่างๆให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาในแต่ละชิ้นงาน และในขั้นตอนสุดท้าย เป็นการนำวัตถุทั้งหมดมาจัดวางในพื้นที่ตามความเหมาะสม โดยกำหนดให้วัตถุทั้งหมดจะต้องมีความเชื่อมโยงหรือให้ความรู้สึกถึงการหยอกเย้ากันของวัตถุในแต่ละชิ้นงานสร้างสรรค์ที่นำมาประกอบเข้าด้วยกัน และวัตถุจะต้องมีความสัมพันธ์กันทั้งแนวเรื่องและรูปทรงของวัตถุ การจัดวางวัตถุบางชิ้น อาจนำมาจัดวางในลักษณะของสภาพการถูกนำมาใช้งานในชีวิตประจำวัน เพื่อดำรงไว้ซึ่งความหมายของวัตถุที่ผู้คนสามารถรับรู้ได้ในชีวิตประจำวันที่เป็นปกติ

ภาพประกอบที่ 21 ภาพวิธีการบรรจุเรื่องราวของวัตถุ

ภาพประกอบที่ 22 ภาพวิธีการบรรจุวัตถุไว้ในวัตถุที่ใหญ่กว่า

ทัศนธาตุในผลงานสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากวัตถุที่มีรูปทรงที่เป็นปกติธรรมดา แต่รูปทรงภายในจะถูกบรรจุอัดแน่นไปด้วยเรื่องราวจากสภาวะจิตของข้าพเจ้าที่มีต่อเศษซากวัตถุในชีวิตประจำวัน โดยให้รูปทรงเหล่านั้น จัดอยู่ในรูปแบบของการบันทึกวัตถุในพื้นที่ที่เหมาะสม ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน หลักการของทัศนธาตุในผลงานมีที่มาและความหมายที่เป็นไปตามเจตนารมณ์ ดังต่อไปนี้

1. รูปทรง เกิดจากวัตถุในชีวิตประจำวันที่มีโครงสร้างขนาดใหญ่และเห็นได้ชัดเจน เช่นรูปทรงขวด และรูปทรงกล่อง เป็นต้น นอกจากนี้ รูปทรงยังเกิดจากวัตถุที่มีขนาดเล็ก ซึ่งเกิดจากเศษซากที่นำมาบรรจุไว้ในวัตถุที่มีขนาดใหญ่กว่า วัตถุจะเป็นตัวกำหนดเรื่องราว และให้ความหมายด้วยตัวมันเอง โดยเน้นเรื่องราวในสภาวะความเปราะบางของสังคมที่เกิดจากความรุนแรงที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง

2. เส้น เกิดจากวัตถุในชีวิตประจำวันที่นำมาประกอบเข้ากับวัตถุอื่นๆ เช่น เชือก เป็นต้น ซึ่งเป็นทัศนธาตุที่ให้ความรู้สึกถึงความต่างจากทัศนธาตุอื่นๆ คือสามารถทำให้วัตถุอื่นมีชีวิตชีวา ให้ความรู้สึกถึงการหยอกเย้า และเชื่อมโยงเรื่องราวภายในวัตถุให้มีเรื่องราวที่น่าสนใจยิ่งขึ้น

3. สีและน้ำหนัก เกิดจากสีของวัตถุในชีวิตประจำวันที่ผ่านการใช้งานจริงของคนในพื้นที่ชายแดนใต้ ซึ่งประกอบไปด้วย สีสนิม สีกระดาษเก่าๆ สีดอกไม้แห้ง และสีแอลกอฮอล์ เป็นต้น การกำหนดโครงสร้างในงานขึ้นอยู่กับเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอในแต่ละชิ้นงาน เพื่อให้วัตถุและเรื่องราวมีความสอดคล้องกันมากที่สุด ในส่วนของน้ำหนักในผลงานสร้างสรรค์ จึงเกิดจากการนำวัตถุมาจัดวางในพื้นที่ที่ข้าพเจ้าต้องการบรรจุ ซึ่งเกิดจากแสงและเงาที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

4. พื้นผิว เกิดจากพื้นผิวของวัตถุสิ่งของที่นำมาใช้ในผลงาน เช่น ลักษณะพื้นผิวเรียบของกระดาษพื้นผิวนุ่มของผ้า พื้นผิวหยาบของเชือก เป็นต้น การรับรู้ถึงสภาพพื้นผิวนั้น เกิดขึ้นจากประสบการณ์ทางวัตถุของผู้รับชม

5. ที่ว่าง เกิดจากที่ว่างภายในวัตถุขนาดเล็ก ออกมาสู่ที่ว่างในวัตถุขนาดใหญ่ และมีพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นรอบๆผลงานสร้างสรรค์

บทที่ 4

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

โลกของเราที่ใช้อาศัยกันอยู่หลับนอนกันอยู่นี้ แต่ไหนแต่ไรมาก็ต่อสู้ร่วมมือกันระหว่าง ขั้วสองขั้วนี้ คือรูปกับนาม รูปทรงกับความว่างเปล่า วัตถุกับจิตใจ ตัวตนกับสิ่งที่ไม่มีตัวตน หรือ อัตตากับอนัตตา ทั้งสองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่อยู่ตรงกันข้ามแบบชนิดคนละขั้วกันมาตลอด แต่ทั้งสองสิ่งนี้กลับอาศัยอยู่ด้วยกัน มีสิ่งหนึ่งก็ต้องมีอีกสิ่งหนึ่ง สิ่งหนึ่งสิ่งใดจะอยู่ลำพังเพียงตนเองไม่ได้¹

จากบทความดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความสมดุลในตัวของมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์มีร่างกายที่สามารถมองเห็นและจับต้องได้ แต่มนุษย์มีจิตวิญญาณที่ไม่สามารถจับต้องได้ ทั้งสองสิ่งนี้อยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน หากมุ่งเน้นพัฒนาส่วนใดมากเกินไป ความสมดุลก็จะขาดหาย เช่นเดียวกับงานศิลปะของข้าพเจ้า เป็นการสร้างสรรค์ที่สะท้อนถึงประสบการณ์ทางวัตถุที่ประสบพบเจอในประจำวัน ผสมผสานการรับรู้จากสภาวะจิตในขณะหนึ่ง จึงเกิดการสร้างสรรค์ผลงานจากวัตถุและจิตใจในผลงานวิทยานิพนธ์ “บันทึกวัตถุ” ในครั้งนี้

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เกิดจากการตั้งคำถามถึงความสำคัญของวัตถุในชีวิตประจำวัน ซึ่งข้าพเจ้าได้ต่อยอดผลงานสร้างสรรค์จากภาพผลงานในรูปแบบ 2 มิติ เพื่อตอบสนองความคิดและการสร้างสรรค์ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ผ่านการประกอบวัตถุในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าและผู้คนที่ในพื้นที่ชายแดนใต้ โดยที่ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับวัตถุประจำวันที่สามารถให้คุณค่าและความหมายทางการรับรู้เนื้อหาที่ตรงกันระหว่างข้าพเจ้าและผู้รับชมผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ มีเทคนิคและวิธีการจัดการกับวัตถุในชีวิตประจำวัน โดยให้วัตถุเป็นตัวนำในการจัดการทางความคิดและการแก้ปัญหาจากวัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ให้เป็นไปตามมโนภาพของการบันทึกวัตถุทางการสร้างสรรค์ แก่นแท้ในการพัฒนาการสร้างสรรค์ คือรูปแบบในเชิงทัศนศิลป์ โดยให้รูปทรงและเนื้อหาของวัตถุมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกัน อีกทั้งยังมีเรื่องของจังหวะ เส้น สี และพื้นที่ว่าง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

¹ พิษณุ ศุภานิมิตร, มหัทศจรย์แห่งศิลปะ (กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2549), 180.

การสร้างสรรคและพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

การสร้างสรรคและพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ข้าพเจ้าประทับใจในกระบวนการบรรจุวัตถุ โดยเริ่มจากการบรรจุวัตถุในขวด ข้าพเจ้าได้ทำการศึกษารูปทรงและความหมายจากวัตถุดังกล่าว โดยมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการส่งสารภายในวัตถุ ซึ่งเป็นวิธีการขอความช่วยเหลือของผู้คนที่อยู่ริมชายฝั่งทะเล ข้าพเจ้าได้เลือกสรรวัตถุประจำวัน นำมาประกอบการสร้างสรรคทั้งรูปทรงภายในและภายนอกของวัตถุ บรรจุเรื่องราวจากข่าวสาร ความห่วงใย และความปรารถนาดีต่อมนุษยชาติเดียวกัน ผ่านกระบวนการบรรจุเรื่องราวในขวดโหลประจำวันที่เรียงร้อยไว้ด้วยการซ้ำ เพื่อตอกย้ำความรู้สึกเปราะบางของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความสูญเสียในชายแดนใต้ ภายในวัตถุบรรจุลงด้วยวัตถุแห่งความหวัง ความสุขและความปรารถนาในปัจจุบันซึ่งพิถีพิถันเลือกรูปแบบในการจัดวางวัตถุในภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 4 เป็นการจัดวางสารต่างๆในรูปทรงคลื่น เสมือนการส่งสารขอความช่วยเหลือทางทะเล ส่วนรูปแบบในการจัดวางวัตถุในภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้บรรจุสารในพื้นที่ที่เป็นปกติ เช่น บรรจุในหีบ บรรจุในกล่อง เป็นต้น ทั้งนี้ การสร้างสรรคจะขึ้นอยู่กับเจตนาารมณ์ของข้าพเจ้า ที่ต้องการสะท้อนถึงสารขอความช่วยเหลือให้ผู้อื่นได้รับรู้และประจักษ์ในสายตา

ภาพประกอบที่ 23 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 24 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 25 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 26 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

การสร้างสรรคและพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

การสร้างสรรคและพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ข้าพเจ้าพัฒนาเทคนิคการสร้างสรรคจากวัตถุแก้วที่สมประกอบ นำมาทำลายให้วัตถุไม่สมบูรณ์ดังเดิม วัตถุจึงเกิดการแตกร้าว ข้าพเจ้าต้องการบอกเล่าเนื้อหาจากสังคมที่แตกร้าวด้วยน้ำมือมนุษย์ด้วยกันเอง และเมื่อวัตถุแตกร้าวไปแล้ว การประกอบให้เกิดรูปทรงเดิมจึงไม่มีทางเป็นไปได้ เสมือนสังคมในชายแดนใต้ในพื้นที่บ้านเกิดของข้าพเจ้าที่แตกร้าวและยากต่อการเยียวยารักษาให้คืนสภาพดังเดิมได้ การพัฒนาการสร้างสรรค์ในระยะนี้ ข้าพเจ้านำวัตถุขวด แก้ว จาน ชาม นำมาทำลาย จากสภาพวัตถุที่เป็นปกติให้เกิดการแตกร้าวและนำมาประกอบใหม่อีกครั้ง หลังจากนั้น ยังคงบรรจุวัตถุในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าไว้ภายใน เช่น เศษผ้าปาเต๊ะ ดอกไม้และข้าวสาร เป็นต้น เทคนิควิธีการประกอบเศษแก้วเริ่มต้นจากการประกอบสร้างวัตถุที่มีขนาดเล็ก จนกระทั่งเกิดการพัฒนาจากความต้องการประกอบเศษแก้วให้เป็นชิ้นที่มีขนาดใหญ่ขึ้น แต่สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานระยะนี้ คือ เรื่องราวของวัตถุภายในและภายนอกที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ ผลงานสร้างสรรค์ไม่มีความคงทน เนื่องจากเทคนิควิธีการประกอบแก้วไม่สามารถรองรับน้ำหนักของวัตถุภายในไว้ได้ รูปแบบการจัดวางผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 เป็นการ จัดวางวัตถุที่ประกอบด้วยขวดแก้วชำรุดๆเหมือนเรื่องราวการบันทึกประจำวันที่วางเรียงซ้ำซ้อนกัน

ภาพประกอบที่ 27 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 28 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 29 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 30 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

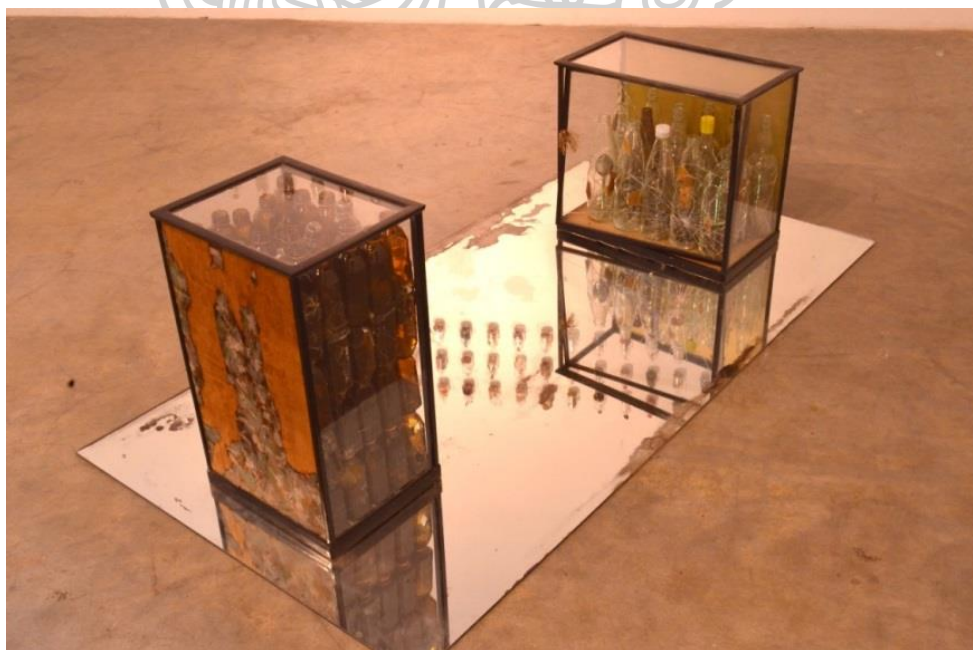
ภาพประกอบที่ 31 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพประกอบที่ 32 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

การสร้างสรรค์และพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3

การสร้างสรรค์และพัฒนาการในผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ข้าพเจ้าเริ่มตั้งคำถามจากความหมายของเศษซากวัตถุชิ้นหนึ่งที่เกิดจากการใช้งานของมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงแทนค่าความหมายของวัตถุเหล่านั้น เสมือนร่างกายและความต้องการของผู้ใช้งานจากวัตถุเหล่านั้น เมื่อเปรียบเทียบความหมายจากวัตถุให้เป็นผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้แล้ว วัตถุเหล่านั้นจึงเปรียบเสมือนผู้คนในสังคมชายแดนใต้ ที่อยู่ร่วมกันในสังคมที่แตกร้าง การพัฒนาการสร้างสรรค์ในระยะนี้ ข้าพเจ้าได้ทำความเข้าใจในเรื่องของประเด็นปัญหาของเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชายแดนใต้ เช่น เหตุการณ์ตากใบและเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆในชายแดนใต้ นอกจากนี้ ข้าพเจ้าได้นำวัตถุที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ เช่น ขวดยาชูกำลัง ขวดที่ใช้ในการประกอบอาหารและขวดยาคีชีน เป็นต้น ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับการบรรจุวัตถุ โดยให้เศษซากวัตถุเป็นจุดนำสายตาผ่านเรื่องราวการรับรู้ทางสุนทรียภาพได้ด้วยตัวของมันเอง รูปแบบการจัดวางในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 1 ข้าพเจ้านำวัตถุขวดที่แตกร้างมาบรรจุลงในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่กว่า เพื่อบอกเล่าเรื่องราวชาย-หญิงในสังคมชายแดนใต้ แทนความหมายของขวดยาชูกำลังและขวดที่ใช้ในการประกอบอาหาร ที่ถูกจัดวางบนกระจก เพื่อสะท้อนเรื่องราวของกันและกัน และภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 นำมาจัดวางในรูปแบบของบันทึกประจำวันจากเศษซากวัตถุไว้ในขวดยาคีชีน เพื่อสะท้อนถึงสภาวะการเยียวยาจิตใจที่ไม่เป็นผล

ภาพประกอบที่ 33 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 34 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 35 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เป็นการต่อยอดความคิดทางการสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 และระยะที่ 3 ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจากเศษซากขวดในชีวิตรประจำวัน เพื่อตอบสนองความต้องการทางการสร้างสรรค์ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของข้าพเจ้า โดยมีพื้นฐานทางความรู้สึกรังเกี้ยวแกว่งของบ้านเกิดของตน วัตถุที่นำมาสร้างสรรค์จึงมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกับคนในพื้นที่ชายแดนใต้ ข้าพเจ้านำวัตถุที่ทำให้ความรู้สึกถึงสภาวะความสะเทือนอารมณ์และความหวาดกลัวต่อสภาพความสูญเสียจากสถานการณ์ความรุนแรง กระบวนการสร้างสรรค์เป็นการบรรจุวัตถุและนำวัตถุที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกัน นำมาจัดวางในพื้นที่เดียวกัน เกิดเป็นภาพร่างทางความคิดและต่อยอดจากผลงานในชุดขวดยาวิคซัน ข้าพเจ้าจึงต้องการนำวัตถุที่มีขนาดใหญ่ นำมาประกอบเข้ากับวัตถุเดิมที่มีขนาดเล็ก รูปแบบการจัดวางในช่วงผลงานวิทยานิพนธ์ เป็นการจัดวางวัตถุในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความหวาดกลัวต่อความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นทุกๆ บริบทของพื้นที่ เช่น บริบทที่นำมาจัดวางให้เหนือศีรษะ เปรียบเสมือนหลังคาบ้านที่มีไว้คุ้มกันครอบครัวให้ปลอดภัยจากอันตรายจากภายนอก และในบางชิ้นงาน นำมาจัดวางในพื้นที่ที่เป็นปกติ แต่ภายในวัตถุถูกซ่อนเรื่องราวที่สะท้อนถึงสภาวะความหวาดกลัวภายในจิตใจของข้าพเจ้า

ภาพประกอบที่ 36 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 37 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

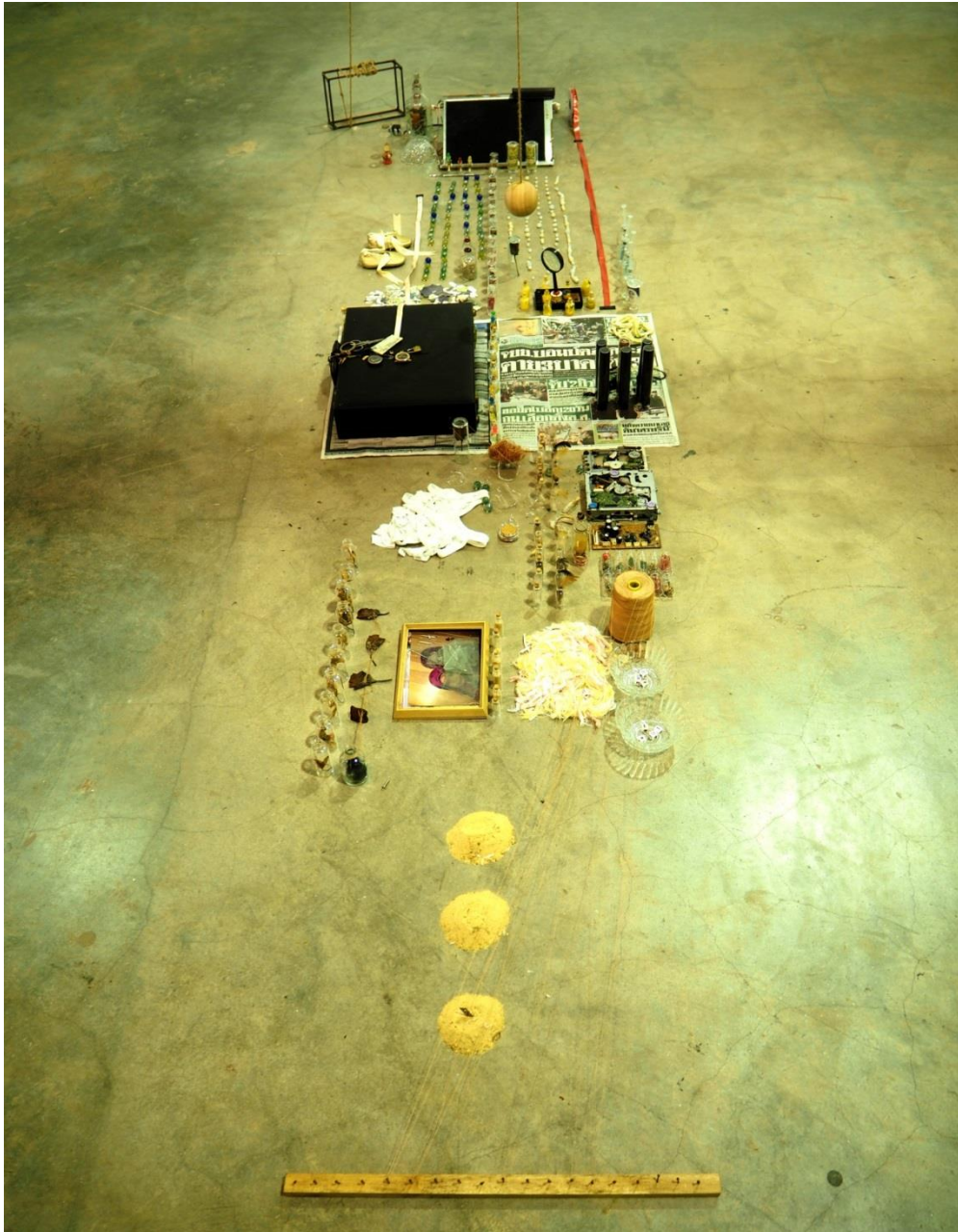
ภาพประกอบที่ 39 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 40 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 41 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 42 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 43 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

บทที่ 5

สรุป

วัตถุมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์สร้างวัตถุนั้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตนและอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน การใช้วัตถุให้เกิดประโยชน์หรือโทษนั้น จึงขึ้นอยู่กับการใช้งานของผู้ใช้ เมื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น วัตถุจะให้คุณค่าและสร้างประโยชน์ในภายภาคหน้า แต่หากนำวัตถุมาทำลายมนุษยชาติเดียวกันแล้ว วัตถุจะให้โทษรุนแรงทำลายสิ่งดีงามบนโลกได้อย่างน่าเหลือเชื่อ สิ่งที่สามารถควบคุมความดี ความชั่วของวัตถุไม่ใช่กระบวนการสร้างวัตถุ แต่เป็นจิตใจของมนุษย์ ที่ให้การดูแลและรักษาเยียวยากันและกัน ไม่ให้กระทำ ความชั่วในลักษณะของการทำลายมนุษยชาติเดียวกันด้วยความคิดประกอบสร้างวัตถุเพื่อทำลายซึ่งกันและกัน

ในสังคมชายแดนใต้ วัตถุที่ประกอบรวมกันในวิถีชีวิตที่ปกติธรรมดา กลับกลายเป็นวัตถุซึ่งสร้างความหวาดระแวงในสังคม เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น สร้างความหวาดกลัวต่อวัตถุและผู้คนในสังคมชายแดนใต้ ทศนคติของผู้คนในชายแดนใต้ที่มีต่อวัตถุจึงเปลี่ยนไป ปัจจุบันยังชีพไม่ใช่สิ่งจำเป็น หากแต่เป็นชีวิตของตนและครอบครัว คือสิ่งล้ำค่าที่ควรค่าต่อการปกป้องและรักษาไว้ จากความหวาดกลัวต่อสถานการณ์ความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้นและประสบกับตัวเอง ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความประทับใจจากเศษซากวัตถุในชีวิตประจำวัน นำมาบันทึกลงในผลงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “บันทึกวัตถุ” เกิดจากการตั้งคำถามถึงความสำคัญของวัตถุในชีวิตประจำวันที่มีความสัมพันธ์ต่อผู้คนในพื้นที่ชายแดนใต้ จากสภาพการณ์ต่าง ๆ ทำให้ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงคุณค่าของชีวิตมนุษย์ การทำลายล้างในช่วงพริบตาเดียวจึงเปรียบเสมือนการลบล้างความดีงามที่ถูกสั่งสมมาเป็นเวลานานให้หายไปอย่างง่ายดาย จากสภาวะความคิดดังกล่าว เป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเริ่มต้นจากการศึกษาเรื่องราวของสถานการณ์ความรุนแรงต่างๆ ทั้งจากสถานการณ์ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและทางอ้อม เพื่อทำการร่างภาพผลงานสร้างสรรค์และเลือกสรรวัสดุที่มีความสอดคล้องใกล้เคียงกัน นำมาประกอบรวมกัน ก่อเกิดการบันทึกวัตถุในผลงานสร้างสรรค์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การพัฒนาความคิดในผลงานสร้างสรรค์ เป็นการถ่ายทอดเจตนาารมณ์ เพื่อให้ผู้ชมผลงานได้ตระหนักถึงต้นเหตุของปัญหาความขัดแย้งในสังคม ซึ่งอาจส่งผลให้มนุษย์ทำร้ายซึ่งกันและกัน และการทำลายมนุษย์ด้วยกันเองไม่ใช่ทางออกของการแก้ปัญหาจากความต่างทางความคิด เพราะแม้ว่า

จะยังคงมีเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากความคิดที่ต่างกัน และยังคงส่งผลกระทบต่อประชาชน
ทั่วไป ทั้งเด็ก ผู้หญิงและคนชรา จึงจำเป็นต้องการแก้ปัญหาด้วยวิธีการเจรจาสันติภาพร่วมกัน และ
ร่วมกันสร้างสังคมที่เต็มไปด้วยความสุขสันติให้เป็นจริง

รายการอ้างอิง

Voiceless Room, 1993 Mixed Media. Retrieved from

http://www.navinproduction.com/achives_detail.php?id=264

แก้วแดง, ร. (2548). **สงครามและสันติสุข@ชายแดนใต้**. กรุงเทพฯ: มติชน.

คนร้ายลอบวางระเบิดหน้าตลาดสดพิมลชัย จ.ยะลา เบื้องต้นเสียชีวิต 3 เจ็บ 9. Retrieved from

<https://mgronline.com/online/section/detail/9610000006676>

เคนมีและคณะ, อ. (2551). **สงคราม ความรู้สึก ปม-ลึก-ไฟใต้**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

จันทร์ชิตฟ้า, ศ. (2549). **ความรุนแรงในชายหมอก: สิ่งที่เห็นและเป็นไปในสามจังหวัดชายแดนใต้**.

กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

โจรใจฉวย.บอมบ์กลางเมืองยะลาไฟลุกไหม้ตาย1เจ็บ24. Retrieved from

<https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=416888>

ชลูด นิ่มเสมอ. Retrieved from <http://www.era.su.ac.th/Artists/thai/chalood/tend.html>

เด่นอุดมและคณะ, จ. (2553). **เล่าขานตำนานใต้ ตำนานเหตุการณ์สำคัญทางการเมือง สถานที่และ**

บุคคลสำคัญของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

บุตรี, ป. **“เรือกอและ” บางนรา งามวิจิตรนาวาศิลป์ มรดกแผ่นดินล้ำค่า**. Retrieved from

<http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9570000101732>

ประณามผู้ก่อเหตุระเบิดหน้าตลาดสด จ.ยะลา - จนท.คุมเข้มพื้นที่เมือง. Retrieved from

<https://news.thaipbs.or.th/content/269515>

ป่วน!คาร์บอมบ์ยะลาบ้านพักกว่า10ตบ1เจ็บ24-จนท.เข้ม. Retrieved from

<https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=528827>

ป่วนยะลาไม่เลิก บีมอีกร้านเฟอร์นิเจอร์โดนซ้ำ ไฟไหม้บ้านใกล้เคียง. Retrieved from

www.thairath.co.th/content/499142

ฟ้ารุ่งสว่าง, บ. (2557). **การศึกษาในวิถีพหุวัฒนธรรมชายแดนใต้**. เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วนสามัญสมใจ

นิค ปรีนธ์ แอนด์ ก้อปปี เซ็นเตอร์.

มุสลิมเปรียบประดุจเรือนร่างเดียวกัน. Retrieved from www.islammore.com

ศุภนิมิตร, พ. (2549). **MIRACLE OF ART มหัศจรรย์แห่งศิลปะ**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์

พับลิชชิง.

สุวรรณมาลาและคณะ, จ. (2549). **2 ปี ตกใบ: ชีวิตที่ต้องการคำตอบ**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนภาพ

พิมพ์ จำกัด.

เหตุฉวย.บอมบ์เชื้อฝีมือ “ฮาซัน มุชอดี”. Retrieved from

<https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=416888>

เหตุจยย.บอมบ์เชื้อฝีมือ “ฮาซัน มุชอดี”. Retrieved from

<https://www.innnews.co.th/shownews/show?newscode=528827>

เหตุจักรยานยนต์บอมบ์เชื้อฝีมือ “ฮาซัน มุชอดี”. Retrieved from

<http://www.komchadluek.net/news/crime/144975>

ภาคผนวก

รายละเอียดผลงานสร้างสรรค์

ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

1.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน	Bottle
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2016

2.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน	Bottle II
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2016

3.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน	Bottle III
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2016

4.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน	ธันวาคม 2559
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2016

ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

1.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน	-
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

2.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน	-
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

3.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน	-
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

4.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน	สังคมเปราะบาง
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

5.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน	พื้นที่จำกัด
ขนาด	65×80 เซนติเมตร
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

6.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน	พื้นที่จำกัด 2
ขนาด	120×120 เซนติเมตร
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3

1.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน	กันยายน 2560
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

2.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน	ตุลาคม 2560
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

3.ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน	ธันวาคม 2560
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2017

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1.ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน	มกราคม 2561
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2018

2.ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน	กุมภาพันธ์ 2561
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2018

3.ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน	มีนาคม 2561
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2018

4.ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน	บันทึก เมือง มกราคม
ขนาด	ผันแปรตามพื้นที่
เทคนิค	สื่อผสม
ปี	2018

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นุรุลพิรดาวส์ ดิง
วัน เดือน ปี เกิด	31 กรกฎาคม 2535
สถานที่เกิด	52 ถนนยะลา ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศิลปบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2559 ศึกษาต่อระดับในระดดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปไทย คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	52 ถนนยะลา ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000
ผลงานตีพิมพ์	-
รางวัลที่ได้รับ	พ.ศ.2555 นิทรรศการภาพถ่าย “Act at Arts exhibition” คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โครงการ “ศิลปะกับสันติภาพ” ณ ฮาลา บาลา จังหวัดนราธิวาส พ.ศ.2556 นิทรรศการภาพวาดสีน้ำ “Landscape Pattani” ณ หอศิลป์ร่วมสมัย Patani Artspace โครงการศิลปินแห่งชาติสัญจร ค่ายวัฒนธรรมรักแผ่นดินไทย ภูมิใจถิ่นกำเนิด มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา นิทรรศการจิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิค ครั้งที่15 พ.ศ.2557 นิทรรศการศิลปะร่วมสมัย “O’clock art exhibition” คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี นิทรรศการเอเชีย พลัส ครั้งที่ 4 “ลีลา แสงและสี” โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “สุนทรีย์ภาพบนท้องทุ่งสู่การสร้างสรรค์ผลงาน สันติภาพ” พ.ศ.2558

ร่วมสร้างสรรค์ผลงานVDO Art กับศิลปิน Sinead O'Donnell

นิทรรศการผลงานสร้างสรรค์ในวัน “ครบรอบ 61 ปี หะยีสุหลง โต๊ะมีนา”

นิทรรศการกลุ่ม “IN MY NOTION” ณ หอศิลป์อันดามัน จังหวัดกระบี่

พ.ศ.2559

นิทรรศการกลุ่ม “IN MY NOTION II” ณ หอศิลป์ร่วมสมัย Patani

Artspace

พ.ศ.2560

นิทรรศการ “ไทย ยังไง?” ณ หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ

ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

นิทรรศการ “Patani Semasa” ปาดานี ร่วมสมัย: นิทรรศการศิลปะร่วม

สมัย จากภูมิภาคปาดานี ณ พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยใหม่เอี่ยม

พ.ศ.2561

นิทรรศการ “Lost Together” ณ หอศิลป์ร่วมสมัย Patani Artspace

นิทรรศการ “Patani Semasa” ปาดานี ร่วมสมัย: นิทรรศการศิลปะร่วม

สมัย จากภูมิภาคปาดานี ณ Ilham Gallery ประเทศมาเลเซีย

นิทรรศการ “MON” ณ หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพ

พิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

